

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Academici furieus

Roos onder druk

Haast eensgezind eist de academische gemeenschap dat de screening van de rectorokandidaten zoals die momenteel op tafel ligt, nietig wordt verklaard. Meer en meer stemmen roepen om het ontslag van Jef Roos, de voorzitter van de Raad van Bestuur (RvB) en de Bijzondere Universiteitsraad (BUR).

KEN LAMBEETS |

Er heerst opnieuw een grote vertrouwensbreuk tussen het academisch personeel en de bestuurlijke top van de universiteit. De academische gemeenschap liet de afgelopen weken in blogs, kranten, via petitie en op open faculteitsraden weten dat ze het niet eens is met de voorgestelde procedure van de rectorverkiezingen. Ze is de volgens hen stiefmoederlijke behandeling door de BUR grondig beu.

Midden december startte professor Cornillie met enkele anderen een petitie op die vroeg om open verkiezingen als enige evaluatie, een universiteitsprofiel voor de rector, waardering voor de merites van Marc Vervenne en duidelijke communicatie van de BUR. "Meer dan 3000 mensen, onder wie de helft van het ZAP, ondertekenden de petitie, een niet te miskennen signaal. Het kwam dan ook hard aan dat de BUR op 19 december bevestigde dat de evaluatieprocedure correct toegepast was en dat een eventuele herziening pas voor na de aankomende rectorverkiezingen is. Dat komt overeen met zeggen: wij hebben onze koers en de universitaire gemeenschap kan daar niet aan torren."

Op 19 januari stelde de BUR een tweede communiqué op, ditmaal over de procedure van de rectorverkiezingen. Volgens het plan zullen rectorokandidaten op voorhand gescreend worden door een commissie die wordt opgericht in de schoot van de BUR. Die commissie formuleert een advies aan de BUR, die op haar beurt in twee kamers stemt over de kandidaat. Iedere kamer heeft dus een vetorecht.

CRISIS

Wat werd aangekondigd als een consultatieronde, mondte keer op keer uit in een verbale strijd tussen decaan van de rechtenfaculteit Paul Van Orshoven en de meerderheid van de opgekomen professoren. "Het is onduidelijk wat er met onze input zal gebeuren," zegt Cornillie. "Bovendien vinden de open faculteitsraad van Ingenieurswetenschappen en de vergadering aan de Campus Kortrijk pas plaats nadat de AR haar advies heeft uitgebracht. Wat is daar de bedoeling van?"

"Sinds drie december heeft het bestuur de crisis heel slecht gemanaged," vindt Cornillie. "De voorzitter van de Raad van Bestuur is communicatief geen hoogvlieger. Op zich is dat niet erg, maar het

"Ik praat tegen bloemen"

Kardinaal Danneels over zijn geloof, de natuur en natuurlijk de huidige crisis aan de K.U.Leuven. "Rector Marc Vervenne draagt zijn lot moedig. De petitie is een krachtig signaal dat niet genegeerd mag worden." p. 9.

pijnlijke is dat de BUR beslist heeft dat hij de enige is die communiceert. Was er binnen de BUR een nieuw leiderschap ontstaan, dan had onze universiteit minder gezichtsverlies geleden."

Cornillie is niet alleen met zijn kritiek: een nieuwe petitie voor open rectorverkiezingen werd reeds door meer dan 600 ZAP-leden ondertekend en op het blogforum *Le(u)ven na de rectorvaluatie* nemen steeds meer academici de BUR openlijk op de korrel. In een

open brief aan Kardinaal Danneels in de weekendeditie van *De Standaard* krijgt de raad er ook van langs. Daarenboven ontvingen de leden van hetzelfde bestuursorgaan afgelopen vrijdag een mail van zeven professoren van vijf verschillende faculteiten, waarbij in tien argumenten gepleit wordt om het op tafel liggende voorstel zonder meer te verwerpen. "Om het even welk voorstel dat de vorige regeling wil vervangen, stelt dat de academische gemeenschap niet bekwaam is om een goede beslissing te nemen," meent professor moleculaire geneeskunde Bart De Strooper.

"Na de niet-verlenging van het mandaat van rector Vervenne ontstond er een grote vertrouwensbreuk tussen het academisch personeel en de bestuurlijke top van de universiteit. Wat we nodig hebben, is herstel van het vertrouwen en rust." Daarvoor moeten er volgens de ondertekenaars van de brief twee dingen gebeuren: "Enerzijds moet het voorstel dat nu op tafel ligt zonder meer verworpen worden, anderzijds moeten enkele mensen binnen de Bijzondere Universiteitsraad hun verantwoordelijkheid opnemen."

Die verantwoordelijkheid ligt volgens de samenstellers van de brief in de eerste plaats bij de voorzitter van de BUR. "Ook in Harvard en Oxford waren er de laatste jaren

spanningen met als rode draad een vertrouwensbreuk tussen het academisch corps en de president, dan wel de vice-chancellor. Het gevolg? De universitaire gemeenschap werd gehoord en de beide heerschappijen namen ontslag. Wil de K.U.Leuven zich met beide universiteiten meten, dat is het duidelijk wat Jef Roos te doen staat," klinkt het.

Jef Roos staat naar eigen zeggen open voor discussie. "Een seereen debat binnen de universitaire gemeenschap zou zeker zijn vruchten afwerpen en vermijden dat verdeeldheid en imagoschade ontstaan. Ik herhaal dan ook mijn warme oproep aan allen om ideeën en processen in alle openheid kritisch te benaderen, maar tegelijk de integriteit van mensen daarbij steeds maximaal te vrijwaren. Op die manier kan vertrouwen worden gewekt en versterkt."

Op de aantijgingen omtrent zijn persoon wenste de voorzitter van de BUR en de RvB niet publiekelijk te reageren. Gisteravond stuurde Jef Roos echter een mail naar de voltallige BUR, waarin hij stelt dat hij de actuele kritiek betreurt en weerlegt. "Dat ik beter ontslag zou nemen, is me iets te veel eer aangedaan en berust op een misvatting over mijn taak en functie als voorzitter."

Change has come to Veto

Na de omwentelingen in de Verenigde Staten heeft men ook bij *Veto* niet stilgezeten. Zowel technisch als inhoudelijk staat er heel wat op til en belooft het een uiterst spannend tweede semester te worden. Een overzicht:

WAT BRENGT DE TOEKOMST?

Dit semester staat onze universiteitsstad een aantal spannende zaken te wachten. Voor de unief zelf zijn er uiteraard de rectorverkiezingen. Zoals *Veto* de evaluatieprocedure op de voet heeft gevolgd, zo zal ze blijven kijken naar alle ontwikkelingen in de aanloop naar de verkiezingen zelf. Daarnaast ontvangen Leuven en zus-

terstad Louvain-La-Neuve in het najaar ook een opvolger van de Bolognaconferentie. De verschillende Europese landen maken de (tussentijdse) balans op van de hervormingen om te zien hoe ver de eenmaking van het hoger onderwijs al verlopen is.

Daarnaast blijven we uiteraard onze vaste rubrieken aanbieden. Belgisch aanstormend talent (maar ook grote artiesten), de verschillende Leuvense standbeelden, internationale gebeurtenissen en zelfs een heus Leuven couchsurfingexperiment zullen regelmatig in *Veto* te vinden zijn.

WEBSITE

Al dat nieuws zal u bovendien nog

sneller en efficiënter kunnen bereiken. Zo staken we onze website geheel in het nieuw zodat hij er frisser en overzichtelijker dan ooit uitziet. Bovendien weet je zo ook meteen welke gratis tickets we elke week weg te geven hebben en kan je de gepubliceerde foto's nu ook online bekijken.

MEEWERKEN?

Ons blad werkt geheel met vrijwilligers, die zelf kiezen hoeveel tijd ze eraan besteden. Heb je enkele uurtjes per week/maand over, en ben je graag bezig met het schrijven van teksten, fotograferen, lay-outen of DTP'en, twijfel dan niet en kom zeker eens een kijkje nemen in de 's Meiersstraat 5 (tussen Muntstraat en Hogeschoolplein).

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:
3 duotickets
The Buzzcocks
(kijk op p. 7)

Opleidingen Kerkelijk Recht – Kunstwetenschappen – Kerk en Religie en Sociaal werk gevisiteerd

Het rapport onder de loep genomen

In opdracht van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) werden tussen maart en mei vorig jaar de opleidingen Kunstwetenschappen en Archeologie, de Master in samenleving, kerk en religie, de Master in Kerkelijk Recht en de Master in Sociaal werk door een visitatiecommissie onder de loep genomen.

HERLINDE HIELE |

De bevindingen van de commissie zijn over het algemeen positief, zo krijgt elk van de faculteiten goede punten over recente hervormingen die werden doorgevoerd. Naast tevreden commentaren werden wel telkens een aantal werkpunten aangestipt. Zo rijst er bij de nieuwe driejarige masteropleiding van de Kerkelijk Recht de vraag of de eerste master ook echt op zichzelf kan staan of enkel een voorbereidende functie heeft. Verder moet er ook aan de stageperiodes geschaafd worden, maar het waren voornamelijk de slaagcijfers die de commissie zorgen baarden.

Slechts vier van de twintig Nederlandstalige studenten uit tweede licentie gedurende de afgelopen drie jaar slaagden. Bij de Engelstaligen waren dat er in dezelfde periode maar 9 van de 21. Op vlak van onderwijsrendement scoort de faculteit over de hele lijn slechte punten, dit moet in de toekomst dan ook het grootste aandachtspunt zijn.

NADENKEN

Binnen de opleiding Kunstwetenschappen en Archeologie dient ook meer aandacht besteed te worden aan de stages, in plaats van te focussen op pure kennisoverdracht. De opleiding Kunstwetenschappen moet ook nadenken over haar positie ten opzichte van de opleidingen uit het hoger kunstonderwijs. Verder kunnen bachelor en master ook nog beter op elkaar worden afgestemd, nu worden ze namelijk nog te sterk als één geheel beschouwd.

VOORKENNIS

Een probleem in de opleiding Kunstwetenschappen en Archeologie zijn de lage slaagcijfers in het eerste bachelorjaar. Studenten dienen op voorhand beter geïnformeerd te worden en onvoldoende voorkennis zou in kaart moeten worden gebracht, bijvoorbeeld door proefexamens. Een laatste werkpunt is dat maatschappelijke veranderingen op tijd moeten worden gesignaleerd, zodat studenten en de beroepssector beter op elkaar worden afgestemd.

BEHOEFTE

Deze bevinding geldt ook voor de Master in Sociaal werk, waar de opleiding evenmin volledig aansluit bij de behoeften vanuit het werkveld. De commissie roept de sociale sector dan ook op om een standpunt uit te werken over de rol en inhoud van deze master. Het gaat dan om een invulling van alle masteropleidingen Sociaal werk in Vlaanderen, zonder dat die daarbij hun eigen karakter verliezen.

Aan de K.U.Leuven wordt de opleiding immers georganiseerd door de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen, in tegenstelling tot de UGent, waar het door de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen wordt georganiseerd.

Ook aan de organisatie schort er wat. Sinds kort gebeurt die door de universiteit in samenwerking met de hogescholen. Voor Leuven zijn dat de Europese Hogeschool Brussel, de Katholieke Hogeschool Kempen, de Katholieke Hogeschool Leuven en de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen. In de praktijk neemt de universiteit echter te vaak het voortouw en komt het zo soms tot een grote kloof tussen de universiteit en de hogescholen, iets waar aan gewerkt moet worden, aldus de commissie.

Splinter |

Nieuw VVS

Het is Leuven dan toch gelukt: de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) doen vallen. Niet de lokale studentenraad LOKO die het drie jaar geleden al eens probeerde, maar het grote broertje van de Associatie deelde de ultieme slag uit. En dat mag opmerkelijk heten, want de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) is binnen VVS slechts waarnemend en geen stemmend lid. Nadat die al haar leden kon overtuigen van het *mal-governo* bij VVS – het resultaat van jaren slap bestuur – stapten die collectief op. Per brief deelden zij hun beslissing mee. Daarop volgde het collectieve ontslag van de Raad van Bestuur (RvB) van VVS, al bleek niet iedereen aan de top even overtuigd van de onderneming. De weg ligt nu open voor een nieuw project.

De organisatie mag dan uitgeteld in de touwen hangen, onverwacht is dit niet. Over haar interne werking en externe representativiteit regende het al jaren klachten, met als orgelpunt de niet-behandeling van een standpunt inzake studentenarbeid die de achterban schoffeerde in haar democratische positie. Een commissie van verschillende studentenvertegenwoordigers onderhandelt nu een relanceplan voor een VVS-bis. In de eerste plaats stellen zij een overgangsbestuur samen dat, na een goedkeuring van de AV, het einde van de rit uitzit. Vervolgens buigt ze zich over beleidsvragen die al langer hangende zijn en die in het verleden vaak punt van discussie en verdeeldheid waren.

Over wat hebben zij het dan? Onder andere over de structuur van de organisatie. Er moet grondig worden nagedacht over wat een gezonde, maar ook werkbare relatie is tussen enerzijds de uitvoerende RvB en anderzijds haar dicterende achterban. Vaak zat er ernstige ruis op deze lijn, in weerwil van de AV.

Ook moet gediscussieerd worden over welke rol de studentenraden van de associaties zullen spelen in de toekomst. Meer en meer groeit hun impact op de onderwijsbesluitvorming. En dat ze machtiger worden, mag blijken uit de voorbije rol van StAL.

Alle standpunten uit het verleden laten voor wat ze zijn, is een andere voorwaarde tot slagen. Toegegeven, dat maakt het verte-

genwoordigerswerk de komende maanden moeilijk, maar naar het veld toe wint men meer. Want VVS heet – mede door haar verouderde standpunten, waarvan sommigen nog dateren van de jaren negentig – 'links' te zijn. En dat betekent – vraag het maar aan het kabinet onderwijs – drammerig, onrealistisch, en verkrampt. Nochtans verdedigt VVS evengoed standpunten die bijvoorbeeld de steun genieten van N-VA. Maar de perceptie wint het van de realiteit.

Een breekpunt in de onderhandelingen is de positie van de betaalde staf, die instaat voor het praktische en voorbereidende werk. De achterban klaagt al jaren over hun immense en oncontroleerbare invloed op de werking. Ook hier een nieuwe start, klinkt het met de dag luider, en dat begint met enkele ontslagen. Wil de commissie resultaten boeken – zoals de terugkeer van LOKO naar VVS – dan biedt het beter gehoor aan deze kardinale verzuizing.

Het nieuwe VVS kan ook maar slagen als iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt, maar zo evident lijkt dat niet voor sommigen. Deze crisis is mede het resultaat van de vorige voorzitters, die dit jaar overigens de kritiek op de huidige voorzitter en haar ploeg niet sparen. Zo uiten ze kritiek op zaken waarmee zij zelf werden geconfronteerd en die ze toen weigerden of niet durfden aan te pakken. Schandalig is ook de houding van enkele bestuurders die na hun ontslag terug mee aan de onderhandelingstafel zitten als vertegenwoordiger van hun lokale studentenraad. Dat zijn dezelfde mensen die er eerst het nut niet van inzagen. Dit is ongelofwaardig en maakt de onderhandelingen van de commissie belachelijk. Het wordt tijd dat deze vertegenwoordigers voor één keer echt hun verantwoordelijkheid nemen en uit VVS wegblijven. Pas dan is slagen een optie.

MAARTEN GOETHALS |

Als lezer dient u er rekening mee te houden dat bovenstaand stuk literatuur gefnuikt is van zuiver objectivisme. Persoonlijke frustraties komen dan ook rechtmatig toe aan het adres van de auteur.

Spreidingsplan Alma

Teneinde de burenhinder zo draaglijk mogelijk te maken tijdens de monsterfuiven in Alma 2 is een spreidingsplan opgelegd aan alle organisatoren.

Voor één uur verandert er weinig. Binnenkomen en vertrekken is mogelijk vanuit zowel de Van Evenstraat als de Vesaliusstraat (zie afbeelding

linkssboven).

Na één uur zijn er drie mogelijkheden om zich in het feestgedruis te mengen, of het net achterwege te laten. Een eerste is via de Vesaliusstraat (zie afbeelding rechtsboven)

Een tweede mogelijkheid is gebruik maken van de Van Evenstraat (zie afbeelding

linksonder).

Bij een laatste mogelijkheid bevindt de enige in- of uitgang zich aan de kant van de Parkstraat (zie afbeelding rechsonder).

Voor de eerstvolgende fuif, de Afrekening fuif van VTK, geschiedt de in- en uitgang via de Vesaliusstraat (zie afbeelding rechtsboven)

Kulturama is er!
--> **kijk snel p. 12**

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook
op je radio**

K.U.Leuven en UCL vieren samen patroonsfeest

Leve de gematigdheid

Terwijl vele studenten zich vorige week uitleefden in zonnige oorden of op biergevulde skireizen was het eveneens feest aan onze Alma Mater. Op twee februari — Maria Lichtmis — vierde de K.U.Leuven, in samenwerking met haar Franstalige zusteruniversiteit UCL, haar jaarlijks patroonsfeest door een aantal eredocoraten uit te reiken. Voor de achtergeblevenen was er gelukkig ook wat sneeuw die ochtend en zelfs, onder het mom van streekgerechten, bier.

ROEL MOEURS |

De K.U.Leuven en de UCL groeien al een aantal jaren steeds dichterbij elkaar toe, ironisch genoeg met de viering van 40 jaar Leuven Vlaams. In het kader van het patroonsfeest van dit jaar, besloten de twee universiteiten dan ook om gezamenlijk hun eredocoraten uit te delen aan vier personen die volgens hun zich meer dan verdienstelijk gemaakt hadden in het bevorderen van multiculturalisme. Want, zo stelde rector Coulie van de UCL het in zijn openingspeech: "De twee Leuvense universiteiten zetten zich al sinds 1425 in voor deze missie (van multiculturalisme, red.)" Hedendaagse voorbeelden van dienst waren: Marjanne Satrapi, Sari Nusseibeh, Abdullahi Ahmed An-Na'im en Paolo Dall'Oglio.

Omdat beide universitaire gemeenschappen deel konden uitmaken van het 'feest' werd de dag in twee gesplitst met eveneens twee academische zittingen (en twee recepties) waarop, u raadt het al, telkens twee eredocores werden voorgesteld. Of dat was toch de theorie, in praktijk kon elke zitting slechts beschikken over één aanwezige eredocorator. Marjanna Satrapi meldde ziek en Sari Nusseibeh vond het ongepast om als Palestijn gehuldigd te worden op een tijdstip waarop Israël nog maar net haar ofensief in Gaza had afgerond.

BOYCOT

Als eerste op het programma in

Leuven stond Sari Nusseibeh, rector van de Al-Quds University. De 50-jarige professor filosofie werd gekozen vanwege zijn medewerking, inzet en standpunten in het Israëlisch-Palestijnse conflict. Sinds jaar en dag pleit Nusseibeh al voor het zogenaamde 'tweestatenmodel', niet omdat dit de juiste oplossing is, maar de best mogelijke, zo verklaarde Nusseibeh in een opgenomen videodankwoord. De gematigde toon, de oproep tot dialoog en het demilitariseren van de Palestijnse maatschappij waren echter ver zoek in zijn videoboodschap. Hij riep daarentegen Europese leiders op om meer druk te zetten op Israël zodat de ongepaste reactie op raketaanvallen zoals de inval in Gaza nooit meer zouden kunnen gebeuren. *Violence breeds violence* was zijn boodschap en hij demonstreerde dit in zichzelf door eveneens en voor het eerst op te roepen tot een zes maanden durende boycot van Israël.

Verder op het programma stond professor Abdullahi Ahmed An-Na'im, momenteel docent rechten in Atlanta en voormalig politiek-religieus gevangene in Soedan. Als volgeling van de Jumhurya-beweging — een religieuze stroming binnen de Islam die pleit voor een humanistische lezing van de Koran — werd hij samen met nog een groep volgelingen in 1983 gearresteerd en gedurende twee jaar zonder aanklacht of proces opgesloten. Nadat hij uiteindelijk vrijgelaten werd, vluchtte hij naar Noord-

Amerika.

VERLICHT DENKEN

In de internationale gemeenschap behaalde Abdullahi Ahmed An-Na'im vooral faam als directeur van Human Rights Watch en vanwege zijn nooit aflatend pleidooi tegen het invoeren van Islamitische wetgeving en voor het humanisme. "Mensenrechten zijn universeel in het opzicht dat ze voor elke mens gelden. De implementatie van deze

voormiddagsessie erop en na een korte receptie in Leuven en een gezamenlijke busrit naar Louvain-la-Neuve, was het de beurt aan de UCL om haar academische zitting, met eveneens slechts één aanwezige eredocorator te houden. De afwezigheid van dienst was Marjanne Satrapi, Iraanse van geboorte, maar voor een groot deel van haar jeugd ook opgevoed in Europa en op de vlucht voor het Iranese regime. Net zoals de voorgaande eredocores werd

een jong meisje dat de revolutionaire periode in Teheran meemaakt. De populaire stripverhalen zijn ondertussen eveneens omgezet naar twee langspeelfilms en een tekenfilmserie. Omdat Satrapi ziek was, werd het eredocoraat door haar man in ontvangst genomen.

De laatste van de eredocores die dag was pater Paolo Dall'Oglio die, eveneens in de Arabische wereld, pleit voor openheid naar andere culturen en meer bepaald voor

(JOACHIM BECKERS)

rechten gebeurt lokaal." Onder dat motto zette Abdullahi Ahmed An-Na'im het project *Rights at home* op poten. Een project waarbij zijn verlicht denken een ingang probeert te vinden in kleine moslimgemeenschappen in het hart van Afrika.

Met de uitreiking van het eredocoraat aan An-Na'im zat de

Satrapi gekozen en geëerd met een eredocoraat voor haar inzet om de gemodereerde stemmen in de moslimgemeenschap meer naar de voorgrond te brengen.

TEKENFILM

Marjanne Satrapi doet dit door middel van stripverhalen die het, autobiografisch, verhaal vertellen van

een Islamitisch-Christelijke dialoog. In de praktijk doet deze kersverse eredocorator dit door middel van een oecumenische gemeenschap in de Syrische woestijn. Een interview met Dall'Oglio kan u lezen in *Veto* 8 van dit jaar.

Goedkoopste treintarief nauwelijks gekend

Slechts 1 op 3 kotstudenten gebruikt Campuskaart

Na de verhoging van de treintarieven vorige week mailde de dienst Mobiliteit van de K.U.Leuven alle studenten met info over de de Campuskaart. En terecht, zo blijkt, want hoewel deze kaart al snel tien keer goedkoper is dan de Go Pass, maakt een flink deel van de kotstudenten er nog geen gebruik van.

RUBEN BRUYNNOOGHE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

In 2004 onderzocht de K.U.Leuven het mobiliteitsgedrag van 1000 studenten. Uit de steekproef bleek dat een groot deel van de kotstudenten met de trein reist, maar dat het openbaar vervoer op middellange afstanden het nog steeds moet afleggen tegen de auto. Opvallend is ook dat meer mensen terugreizen per trein dan heen, respectievelijk 71 en 56 % — we lijken op zondag-

avond nog graag af te hangen van onze ouders.

Als gekeken wordt naar de knelpunten om het openbaar vervoer te nemen, haalt bijna een vierde de 'te hoge tarieven' aan als een van de beslissende factoren en scoort de optie 'gratis of goedkoper vervoer' het hoogst als naar mogelijke suggesties wordt gevraagd.

CAMPUSKAART

Een van de manieren om studenten aan te sporen meer gebruik te ma-

ken van de trein, is de campuskaart. Het jaar volgend op de enquête kregen de gebruikers ervan nog een flinke extra korting, waardoor verplaatsing per trein nog populairder wordt.

Dat gebeurde echter nog niet in die mate dat vandaag elke treinreizende kotstudent de campuskaart gebruikt, wat duidelijk werd toen de NMBS eind vorig jaar een beeld opmaakte van al wie naar Leuven reist met welk soort biljet. Zo becijferde de NMBS dat 9200 mensen 'Leuven' op hun kaart hebben staan, een getal dat erg laag uit slaat tegenover de 28.000 kotstudenten die Leuven rijk is. Hoewel we rekening moeten houden met kotstudenten die met de bus komen

of die in Leuven zelf wonen, is het opzienbarend dat zo weinig mensen de campuskaart gebruiken, afgaand op het feit dat volgens de enquête minstens 60 procent met de trein komt. Blijkbaar is er dus nog een hele hoop studenten die wel met de trein komt, maar toch nog kiest voor een ander tarief.

Onterecht, zo mag blijken uit enkele voorbeelden. Wie van en naar Kortrijk reist, betaalt met de Go Pass het standaardtarief van 10 euro (€5/rit). Gebruik je echter de Campuskaart, dan betaal je slechts €3,08, (€1,54/rit). Dat is maar liefst drieënhalve keer goedkoper. Woon je in het Antwerpse, dan betaal je slechts €1,80 (€0,90 per rit). Echt goedkoop wordt het voor Aarschot-

tenaar. Hij of zij betaalt slechts €0,88 per week, ofte een schamele 44 cent.

Hoe aan te vragen?

Om een campuskaart aan te vragen moet je kunnen bewijzen dat je voltijds studeert. Dat kan met het 'NMBS'-attest, dat je mee- of opgestuurd kreeg na je (her)inschrijving. Daarmee, en met een pasfoto en €4,8 ga je naar het loket, waar je moederkaart gemaakt zal worden. De bijhorende tienrittenkaart koop je aan het loket of de automaat.

Kort |

LANGER STUDEREN

Momenteel kunnen kandidaat-huisartsen al in hun zesde jaar geneeskunde met deze optie beginnen. Dit in tegenstelling tot andere specialisaties die pas na het zevende jaar aangevat kunnen worden. Door een nietigverklaring van het ministerieel besluit hieromtrent, gaan studenten Huisarts mogelijk-kerwijs nu toch nog een bijkomend

jaar opleiding moeten volgen.

HOGER BEROEPSONDERWIJS

Na vele onderhandelingen is minister Vandenbroucke er eindelijk in geslaagd om zijn voorstel voor de oprichting van een hoger beroepsonderwijs principieel te laten goedkeuren door de Vlaamse Regering. Volgens het voorliggende

voorstel zouden de vierde graden en zevende specialisatiegraden uit het secundair onderwijs worden gelicht en op het niveau van hoger onderwijs geplaatst worden.

FIETSEN MET IPOD

Al sinds een aantal jaren kan je de straat niet meer opkomen of je ziet overal mensen met witte *earbuds* in hun oren. Professor Jan Pauwels

waarschuwde vorige week voor het overdadig gebruik van muziek op de openbare weg. Door je af te sluiten van de geluiden van buitenaf ga je, volgens hem, veel trager reageren. "Als er niets speciaals gebeurt, raak je veilig thuis, maar iemand die zich afsluit kan niet meer anticiperen." Volgens overheidsinstanties is een verbod op muziekspelers niet voor de nabije toe-

komst. Het groot aantal ongevallen aan spooroverwegen heeft volgens experts ook meer te maken met slalomende fietsers en niet met onoplettendheid veroorzaakt door muziekgebruik.

(RM) |

Analyse

Hoe academisch is de Academische Raad?

Het is aantrekkelijk te kunnen schieten op een anoniem monster. Dat moet zowat de redenering zijn achter de vele reacties van de laatste maanden die vooral de externe leden van de Raad van Bestuur (RvB) in het vizier nemen en de Academische Raad (AR) veronachtzamen. Het kan echter geen kwaad ook de 'eigen' mensen kritisch in de ogen te kijken. De vertegenwoordigers op de AR mogen daar immers niet met een blanco cheque zitten; verantwoording afleggen aan de kiezers is geen bijkomstigheid voor om de zoveel jaar, het is een democratisch basisrecht.

SIMON HORSTEN |

Bekijken we het stemgedrag en de leden van de AR dus eens van nabij. Meteen valt op dat zij, niet onderling en evenmin op de Bijzondere Universiteitsraad (BUR), een hecht blok vormen. Een recent voorbeeld: om een beslissing te nemen in de BUR, volstaat het volgens het organiek reglement (artikel 91) niet om een gewone meerderheid te halen. Er moet minstens sprake zijn van een gewone meerderheid in elke kamer, te weten de AR- en de RvB-geleding (telkens met uitzondering van de rector en zijn ploeg). Als de BUR op 3 december dus beslist heeft het mandaat van Vervenne niet te verlengen, dan is dat gebeurd met instemming en zelfs medewerking van bijna de helft van de AR-leden. Hoezo, de academici staan recht tegenover de externe bestuurders?

KIESHEID

Laten we de vergadering van de AR op de dag van de publicatie van deze Veto nu eens onder de loep nemen. De hoofdbrok van de agenda betreft het voorstel dat in de schoot van de BUR werd opgesteld voor de verkiezingsprocedure die dit semester gevolgd moet worden. De AR mag daarover een advies for-

muleren, waarna over het voorstel (of een alternatief) een definitieve beslissing wordt genomen op de RvB van 17 februari.

Wat denken onze vertegenwoordigers over dit voorstel? Eerst en vooral is het nuttig te weten dat vier van de zes leden van de ad hoc-werkgroep die het voorstel opstelde uit de AR kwamen: de voorzitter was rechtendecaan Paul Van Orshoven en verder bestond de werkgroep uit zijn collega van Geneeskunde Bernard Himpens, de voorzitter van de Vereniging Academisch Personeel Leuven, Louis Vos, en een student, Stijn Geysenbergh. De leden van de RvB waren Eric Stroobants en Frans Van Daele. Het voorstel werd dus, zeg maar, voor tweederde gemaakt door AR-leden — en alleszins is geen van hen sindsdien al betrapt op ernstige kritiek op dat voorstel.

Nu dan, de standpunten fractie per fractie. De studentenvertegenwoordigers hebben het in deze het makkelijkst: zij verdedigen het standpunt van de verzamelde studentenkringen, die vorige week in een Algemene Vergadering hun afkeur lieten blijken jegens het voorliggende voorstel. Ongeacht de persoonlijke mening van de studenten die in de AR zitten, kunnen zij dus niet anders dan voor een ne-

gatief advies te pleiten. Dat zijn al vier stemmen.

Bij de zeven afgevaardigden van de personeelsleden (waaronder één niet-academicus) ligt het al iets complexer. De Vereniging Academisch Personeel Leuven (VAPL) publiceerde deze week een standpunt dat zich niet ondubbelzinnig afkeert van het BUR-voorstel, maar dat de screening op voorhand in de huidige context wel als ongeloofwaardig bestempelt: "Moet dan de Bijzondere Universiteitsraad die 'toetsing' doen? Hij zou dat zeker kunnen en zelfs zonder de 'verkiezingen te vervalsen', op voorwaarde dat hij het vertrouwen genoot die hij zou verdienen. Dat laatste nu is helaas vandaag niet het geval." Even verderop stelt de VAPL (in al even wrak Nederlands) een alternatief voor. Het standpunt kan op weinig gejuich rekenen bij de achterban, maar het bepleit in ieder geval een ander voorstel dan dat van de BUR. Vijf van de zeven personeelsvertegenwoordigers in de AR zetelen in het bestuur van de VAPL en ondertekenden dus het standpunt, wat echter niet betekent dat ze hun eigen standpunt ook onderschrijven. Nota bene de voorzitter van de vereniging, Louis Vos, die ook in de werkgroep van de BUR zat, stemde amper twee dagen na het opstellen van het VAPL-standpunt op de open faculteitsvergadering van Letteren nog moederziel alleen vóór het voorstel. Hoe dan ook: van de zeven vertegenwoordigers van het personeel zal een meerderheid tegen het voorstel zijn.

Vervolgens komt de tweede grootste fractie van de AR aan bod: het College van Bestuur (CvB), dat wil zeggen de rector (die de AR

voorzit), zijn zeven vicerectoren en de algemeen beheerder. Zij zijn de enigen die niet aanwezig zijn op de Bijzondere Universiteitsraad, die immers net 'bijzonder' wordt genoemd wegens de afwezigheid van het CvB. Het is moeilijk te voorspellen wat zij gaan doen. Tot nu toe heeft de ploeg zich — wellicht uit kiesheid — niet openlijk gemengd in het debat over de verkiezingsprocedure. Indien ze dat nu wel doet, en dat zou helemaal niet onkies zijn, dan lijkt de kans groot dat ze tegen het voorstel zal pleiten. Of de CvB'ers zich nu onthouden van de discussie dan wel hun mond open doen, veel grote pleitbezorgers van het voorstel tellen ze niet in hun rangen. Enkel de mening van algemeen beheerder Koenraad Debackere, die al onder de vorige rector diende, zou wel eens kunnen afwijken.

OBSCUUR

Tot hier toe zijn de meeste leden niet erg enthousiast te maken voor het BUR-voorstel. Blijven nog over: de dertien decanen. Enkel onder hen zijn duidelijke tegenstanders van het voorstel, zoals Luk Draye en Jan Beirlant, anderen werpen zich dan weer op als notoire voorstanders: uiteraard Paul Van Orshoven, die op verschillende faculteitsvergaderingen het voorstel met vuur is gaan verdedigen, maar ook zijn collega's Bernard Himpens, die het plan mee uittekende, en Emmanuel Gerard die aanwezig was op alle open faculteitsraden en enkele malen het voorstel verdedigde. Wat opvalt is dat leden van faculteiten bijzonder weinig vragen stellen aan hun man op de AR, hun decaan; op de open faculteitsvergaderingen

van de laatste weken fungeerden ze veelal als stille doorgevers van de microfoon, terwijl zij het wel zijn die vandaag een doorslaggevende inbreng hebben in het advies van de AR. Wat zij zullen vertellen of verdedigen is wat ze zélf willen, en dat is niet per se waar een meerderheid van de faculteit zich achter schaaft. Er zijn immers niet altijd louter principiële en praktische argumenten in het spel: achter de schermen worden volop beloftes gedaan, machtsspelletjes gespeeld en pacts gesmeed. Verantwoording is vaak ver te zoeken. En voor alle duidelijkheid: niet enkel decanen kunnen zich laten verleiden tot zulke praktijken. Met rectorverkiezingen op til slaat menig hoofd op hol.

Het is dringend nodig dat onze vertegenwoordigers op de AR verantwoording afleggen, zodat 'gewone' leden van de universiteit weten wat met hun stem gedaan wordt. Wie schreeuwt om democratie, moet er ook gebruik van maken.

Om te eindigen nog dit: dat de AR een ongenueanceerd positief of negatief advies zou formuleren is weinig waarschijnlijk. De discussie zal eerder gaan tussen het morrelen aan modaliteiten (een eerder positief advies) en het uitwerken van een totaal ander alternatief (wat eerder negatief is). De uitkomst zal in grote mate bepalen in hoeverre de academische gemeenschap het vertrouwen zal behouden in zijn belangrijkste orgaan. Dat is geen kleinigheid: wantrouwen ten opzichte van democratisch verkozen vertegenwoordigers is veel zorgwekkender dan wantrouwen tegenover externe bestuurders.

Nieuwe nota over het Leuven Universitair Systeem

Oneindige lus?

Tegen 2012-2013 moet het academiseringsproces — het betrekken van bepaalde hogeschoolopleidingen in het universitair onderzoek — afgelopen zijn. De vraag wat er daarna met deze opleidingen moet gebeuren houdt de onderwijswereld al een tijdje bezig. Met het Leuven Universitair Systeem (LUS) neemt de universiteit een reeds langer gekend standpunt in, waarmee ze net als bij de associatievorming vooruitloopt op de decreetgever.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Toch is het nog niet duidelijk of de andere universiteiten weer gedwongen zullen worden de K.U.Leuven in dit model te volgen, want hoe de Leuvense mastodontinstelling bestuurd zal moeten worden is nog lang niet duidelijk. Aan het begin van dit academiejaar stelde rector Marc Vervenne nog het multicampusmodel voor, maar omdat dit onwerkbaar bleek werd van dat idee afgestapt. Vice-rector Humane Wetenschappen Filip Abraham heeft nu een nieuw voorstel op tafel gelegd dat in maart besproken zal worden.

MARGINAAL

Als we het model in grote lijnen omschrijven komen we uit op drie hoofdrolspelers: de universiteit, de hogeschool en de associatie. Deze laatste houdt zich tot dusver vooral bezig het academiseren van hogeschoolopleidingen. Na 2013 zou de associatie echter volledig instaan voor de externe representatie van het LUS, wat wil zeggen dat zowel voor de universiteit als voor de ho-

geschool de associatie gesprekspartner van de overheidsinstellingen wordt. Daarbuiten krijgt ze ook nog eens de bevoegdheid om geschillen tussen de hogeschool en de universiteit te beslechten. Filip Abraham licht verder toe: "Dit zou eerder een marginale bevoegdheid moeten zijn. Wanneer de universiteit en hogeschool onderling niet tot een consensus kunnen komen, mogen we spreken van een systeemcrisis. Het is dan ook niet de bedoeling dat die situatie zich al te vaak voordoet."

Geruchten doen verder ook nog de ronde als zou de associatie eventueel bepaalde bevoegdheden van de hogescholen overnemen: "Maar daar kunnen we eigenlijk nog niet veel over zeggen, deze nota behandelt de professionele opleidingen eigenlijk niet."

Beslissingen die alleen de universiteit of hogeschool aangaan worden door hunzelf genomen. Voor academisch onderwijs dat in de hogescholen wordt onderricht is de situatie minder vanzelfsprekend. De eindverantwoordelijkheid voor deze opleidingen ligt bij de univer-

siteit, deze krijgt volgens de nota dan ook het initiatiefrecht. De hogescholen kunnen ook initiatief nemen. "Vanaf de departementen worden de ideeën doorgespeeld aan hun directe oversten, de zogenaamde 'mesostructuren'. De hogescholen en universiteit overleggen dan met elkaar om tot een gemeenschappelijk voorstel te kunnen komen."

Niet onbelangrijke bevoegdheden, zoals plaatselijke profilering of maatschappelijke dienstverlening, komen hoe dan ook wel nog toe aan de hogescholen. "Zij zijn immers dichter betrokken bij de lokale situatie voor wat betreft het aantrekken van nieuwe studenten. Ook voor onderzoek is er nog plaats voor de hogescholen, alweer omdat de hogescholen veel beter kunnen inspelen op de lokale omstandigheden."

De hogescholen geven echter sowieso veel van hun bevoegdheden op. "Je moet niet onderschatten wat zij eigenlijk opgeven, het is dan ook logisch dat de hogescholen vertegenwoordigd moeten zijn in alle organen van de universiteit. Uiteraard zijn niet alle hogescholen overal vertegenwoordigd, je zou de situatie een beetje kunnen vergelijken met studentenvertegenwoordiging."

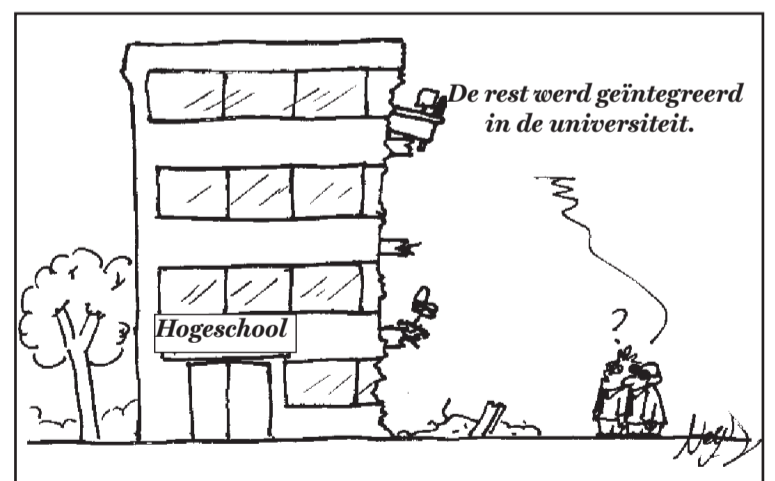
KRITIEK

Dat deze situatie impliciet betekent dat de hogescholen eigenlijk rechtstreeks invloed kunnen hebben op

beslissingen die louter de universiteit aangaan hoeft voor Abraham geen probleem te zijn: "Je kan onmogelijk vragen aan de vertegenwoordigers om weg te gaan in het midden van een vergadering

een onmogelijk vergaderschema."

Kritieken komen vanuit verschillende kanten: "Ten eerste heb je zowel langs de kant van de universiteit als hogeschool mensen die de hele integratie in vraag stellen.

wanneer er universitaire zaken besproken worden. De grens is trouwens niet altijd duidelijk en het creëert geen goede samenwerking. De teamgeest die op deze manier ontstaat, zorgt ervoor dat de vertegenwoordigers de persoonlijke belangen durven opzij te schuiven. Dat is iets wat je tegenwoordig ook al kan zien op vergaderingen."

Aan de andere kant krijgt de universiteit niet in alle hogeschoolorganen inspraak. "Dit is inderdaad een conceptueel onevenwicht. Maar de praktische uitvoering van zo'n vertegenwoordiging zorgt voor

Langs de kant van de universiteit wordt geadviseerd dat we teveel energie zullen moeten steken in de hogescholen en we op die manier onze algemene positie als universiteit zullen verzwakken. Bij de hogescholen vinden sommigen het niet nodig de academische opleidingen af te staan aan de universiteit." Abraham heeft wel begrip voor deze meningen, maar het besluitvormingsproces lijkt al te ver op gang te zijn om nog terug te keren. "Persoonlijk geloof ik trouwens nog steeds erg hard in dit project."

De Leuvense symbiose

Strategisch plan voor de Leuvense studentenstad

Voor wie het de voorbije eeuwen niet doorhad: Leuven is een studentenstad. Niet dat dit het stadsbestuur volledig is ontgaan, maar een structurele samenwerking tussen universiteit en stad was er de voorbije 584 jaar nog niet van gekomen.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Schepen van studentenzaken Denise Vandevort: "Er was natuurlijk wel steeds ad hoc overleg, maar dit gebeurde niet overzichtelijk. Zo werden er afspraken gemaakt zonder dat er een duidelijke visie achter zat."

De voorbije twee jaar hebben stad en universiteit zich gebogen over een eenduidige visie op het te volgen beleid. "We weten allemaal dat Leuven een stad is die opgebouwd is uit verschillende bevol-

kingsgroepen met elk hun eigen dynamiek en spanningen." Om het simpel te stellen, studenten en stadsbevolking hebben niet altijd dezelfde ideeën en verlangens.

De universiteit, hogescholen en hun studenten zijn echter onlosmakelijk met de stad verbonden, samenwerking tussen de meer dan 5000 studenten en de 92.732 inwoners is dan ook de enige mogelijkheid om het geheel leefbaar te houden.

"Het strategisch plan is er niet gekomen om ineens grote verande-

ringen te kunnen doorvoeren, je moet het bekijken als een stap in een proces. Door deze nota kunnen we beslissingen of actiepunten toetsen aan een visie op Leuven waar zowel de stad, de universiteit als de studenten zich achter willen scharen. We zijn van plan deze nota te gebruiken om er voor de volgende vier jaar beleidspunten uit te nemen. Zo gaat diversiteit dit jaar een belangrijk agendapunt vormen. Concreet kan ik daar nog niet veel over kwijt, want er moeten nog een aantal vergaderingen volgen."

INGETRAPT

Ook de oppositie is over het algemeen tevreden met de nota. Luc Ponsaert, gemeenteraadslid en voorzitter van de vzw Oude Markt,

stelt het zo: "Er worden natuurlijk wel een aantal open deuren ingetrapt. Zo kan ik me geen studentenstad voorstellen die niet 'open' is. Ik had het document ook graag iets breder gezien en ik verwachtte dat er wat meer gefocust zou worden op het imago van Leuven als studentenstad. Maar al bij al is het document wel een goed begin. Nu moeten we er nog op toezien dat het ook goed gebruikt wordt."

Ook het feit dat het de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) was die aanzet gaf tot het document kan op bijval rekenen. Ponsaert: "Dat het de studenten zijn die het initiatief nemen vind ik een goed teken. Ik denk dat de studenten het over het algemeen wel goed doen in Leuven." Met dat

laatste gaat ook Vandevort akkoord: "Dankzij de studenten wordt alles in Leuven veel dynamischer. Ze dragen bovendien bij tot het veiligheidsgevoel in de stad: in het centrum van Leuven ben je nooit alleen, dat stelt de mensen gerust. Ook op cultureel vlak en qua werkgelegenheid bieden de studenten een meerwaarde."

De sterke punten van Leuven worden opgesomd in het ietwat gezochte acroniem 'VIOOL', dat moet dan staan voor Vorming, Internationale gerichtheid, Openheid van geest, Onderzoek en Leefbaarheid. "Die woorden kunnen we toepassen op zowat alle aspecten van de stad," aldus Vandevort.

35 jaar Veto

Strijd van het volk

1974. Een intellectuele dageraad. De eerste Veto rolt van de persen en in kleine linkse kringen wordt gejuicht. In de hemel huilt het kindeke Jezus. Zeker wanneer hij de voorpagina van de allereerste Veto bekijkt. Bovenaan prijkt een tekening van drie goed doorvoerde papen die elkaar de hand reiken; ze heten Kerk, kapitaal en staat. Het moge duidelijk zijn wat de ideologische strekking van die eerste Veto, nu 35 jaar geleden, is.

JELLE DEHAEN |

Op de voorpagina van de eerste Veto lezen we waar de naam vandaan komt. Men klaagt dat de eisen van de studenten niet ernstig worden genomen door de universiteit en daartegen, kameraden, daartegen stelt men een... Veto!

Tijdens de eerste jaargang verscheen Veto om de twee weken en kostte maar liefst vijf Belgische franken. Nu verschijnt Veto elke week en is het gratis. Driewerf hoera voor de vooruitgang! De eerste Veto was wat knullig. Er is geen datum of prijs te bekennen — allemaal wel aanwezig bij latere nummers — en er zijn ook maar vier pagina's.

Veto was het blad van de ASR, de Algemene Studentenraad. De ASR was het overkoepelende orgaan van verschillende kringpresidia en zetelde in verschillende universitaire raden. De ASR kreeg echter al snel het verwijt te links te zijn en de eerste scheuringen lieten dan ook niet lang op zich wachten. Daar liet men zich bij Veto echter weinig aan gelegen en wie de allereerste Veto doorbladert, kan niet anders dan heimwee krijgen naar de goede oude tijd toen het paradijs, de Sovjet-Unie, nog bestond.

HUMOR

Serieus is de rode — *no pun intended* — draad doorheen de eerste Veto. In het editoriaal lezen we wonderschone zinnen als: "Lager dan dVlaanderen vette aardkluiten waarop de boer langzaam kleept, ligt nu ook Verschaeve onder een zacht tapijt van bladeren." Gelukkig is er ook plaats voor humor. "Onwaarschijnlijk energieke jongelui lopen recht van de katholieke kolleges de auditoria in waar de op-

gespoten glamour van proffen gauw verkalkt. "Is dit nu een prof, ja dat is een prof; amaaai zenne, hij zaagt nog meer dan onze pa." In de jaren zeventig werd er heel wat afgelachen.

Soms is de humor onbedoeld. Wanneer de werkgroepen worden voorgesteld staat er te lezen dat de leden elke sympathie met enige organisatie of strekking moeten vergeten en dit om zich ten dienste te stellen "Van de strijd van het volk en de weerslag hiervan op het informatiefrent." Hoewel heel wat behoorlijk komisch is, zijn bepaalde dingen achteraf toch iet of wat pijnlijk. Zo worden de verdiensten van het Chinese socialisme -op dat moment is Mao nog aan de macht- genoemd. Tevens protesteert men tegen gastlezingen van een Zuid-Koreaanse professor. Noord-Korea was namelijk een socialistisch paradijs terwijl Zuid-Korea als een fascistische, door de CIA gesteunde, repressieve hel wordt voorgesteld.

Toch moet men minstens enige bewondering hebben voor de geëngageerde en goed bedoelde toon van die eerste Veto. Wat men ook moge denken van de serieus en het dogmatisme van die eerste generatie Vetoranen, dat ze een mening hadden en hier aanzienlijke moeite voor deden staat buiten kijf. Zo wordt één van de vier bladzijden gewijd aan een dokwerkerstaking en wordt er consequent geijverd voor meer inspraak voor studenten. Daar — en het is belangrijk dat wij ons hiervan bewust zijn — plukken wij, dokwerkers, nu allemaal de vruchten van.

Vlaamse Vereniging van Studenten beraadt zich over toekomst

Vertegenwoordigers zoeken achterban

Nadat in december twee studentenraden uit VVS stapten en acht anderen hun lidmaatschap uitdrukkelijk niet vernieuwden, diende de Raad van Bestuur haar ontslag in. Momenteel wordt in een overlegplatform gewerkt aan een grondige hervorming van de Vlaamse Vereniging van Studenten.

MAUD OEYEN |

In het vorige nummer van deze krant viel in december al te lezen dat de studentenraad Groep T erg misnoegd was over de moeizame agendering van een punt over het jobstudentenstatuut op de Algemene Vergadering van VVS. Nauwelijks een week later stapten niet enkel de studentenraad van Groep T, maar ook de raden van negen andere katholieke hogescholen (HUBrussel, KaHo Sint-Lieven, Katho, KHBO, KHLeuven, KHLimburg, KHMechelen, Lessius en Sint-Lukas Brussel) collectief uit VVS. De actie werd gecoördineerd door de Studentenraad Associatie Leuven (StAL), waarvan de genoemde hogescholen allen deel uitmaken.

De Vlaamse Vereniging van Studenten overkoepelt Vlaamse universiteits- en hogeschoolstudenten. VVS wordt door de overheid beschouwd als het enige representatieve studentenorgaan en geldt daarom ook als de enige officiële gesprekspartner van het ministerie van Onderwijs. Sinds midden december wordt echter bijna de helft van de Vlaamse studenten niet langer door VVS vertegenwoordigd. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie LOKO

— die op zichzelf zowat een kwart van de studenten vertegenwoordigt — stapte twee jaar geleden al op. Nog in mei vorig jaar hield ook de Studentenraad van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst het voor bekeken.

De voornaamste oorzaken voor de verdere leegloop van VVS worden vooral gezocht in de gebrekkige communicatie naar de achterban, de erg lange en ingewikkelde standpuntteksten, de interne werking en het (klein-)linkse imago van de vereniging. De spanningen tussen bestuur en staf enerzijds, maar ook die tussen bestuur en de Algemene Vergadering anderzijds, zorgden voor bakken kritiek. De stafmedewerkers — die in principe de verkozen studentenvertegenwoordigers moeten ondersteunen — zouden bovendien te veel invloed hebben op de inhoudelijke werking van VVS.

BEMIDDELAAR

Het voorstel van de Raad van Bestuur om een externe bemiddelaar aan te stellen die de plooiën diende glad te strijken, kon op niet veel bijval rekenen. Vooral het feit dat die bemiddelaar gezocht zou worden in het alumnibestand van de vereniging, werd door weinigen voor lief genomen. LOKO en StAL

kwamen zelf met een alternatief voorstel: in een open brief aan alle Vlaamse studentenraden pleitten zij op 22 december voor een overlegplatform dat moet leiden tot "een grondige hervorming van de VVS." LOKO en StAL "zijn er van overtuigd dat het initiatief voor hervormingen een bottom up-initiatief moet zijn, vanuit de studentenraden zelf," zo staat er nog te lezen.

Nauwelijks een dag later diende de Raad van Bestuur van VVS haar ontslag in bij de Algemene Vergadering. "De leden van de Raad van Bestuur willen in de allereerste plaats de studentenbelangen voorop stellen en zien in dat zij door de recente gebeurtenissen niet meer in een positie verkeren waarin dit team nog het volledige vertrouwen geniet," zo klinkt het in de ontslagbrief. "Wij willen in eer en geweten deze Raad van Bestuur opzeggen om de vernieuwing alle kansen te geven."

Afgelopen vrijdag vond in Brussel de eerste vergadering plaats van het overlegplatform. Hierop waren enkele leden van de voornaamste Vlaamse studentenraden aanwezig. Bedoeling is dat men de volgende weken enkele heikele punten onder de loep neemt, zoals naar alle waarschijnlijkheid (het ontslag van) de stafmedewerkers en de standpuntvorming. Op deze vergadering zouden de leden van de ontslagnemende Raad van Bestuur niet aanwezig mogen zijn. Zij handelen momenteel de lopende zaken af.

Veto zoekt constant nieuwe medewerkers

Waarom zou je überhaupt je kostbare studietijd aan een weekblad als veto spenderen? Hieronder vind je alvast vijf mogelijke redenen. Stip aan welke je interesseren en bekijk nadien je resultaat.

O Je bent je kotgenoten beu en praat liever met mensen als Tom Barman, Lien Van De Kelder of Stijn Meuris. Je vindt het overigens niet erg als zij grote onthullingen doen waardoor de (inter)nationale pers je artikel overneemt.

O Je wilt op de hoogte blijven van al het studentikoze, culturele en onder-

wijsnieuws, en je wil het bovendien ook helpen verspreiden naar je medestudenten — omdat zij het recht hebben het te weten.

O Je wilt die blitse camera die je kreeg van tante Clothilde eindelijk eens ergens voor gebruiken. Waarom niet bij Veto? Gratis concerten meemaken vanop de eerste rij en er nog mooie

herinneringen aan overhouden: dat kan bij Veto.

O Je wilt eindelijk eens orde op zaken stellen wat betreft de taal- en spel fouten die elke week toch nog in Veto binnensluipen.

O Je wilt je lay-out-, DTP- of cartoon-tekentalenten demonstreren of aanscherpen.

RESULTAAT

Heb je één of meer redenen aangekruist? Dan is Veto echt iets voor

jou. Het hele jaar door ontvangen wij met plezier nieuwe helpende handen. Veto draait helemaal op vrijwilligers, dat heeft als voordeel dat je volledig zelf kiest hoeveel tijd je eraan wilt besteden.

Heb je vragen of wil je gewoon meteen beginnen? Kom dan zeker af naar de redactievergadering op vrijdag (neem eventueel wat vrienden mee). Of kom langs in de week in de 's Meierstraat 5 (tussen Muntstraat en het Hogeschoolplein).

Mailen kan ook naar: veto@veto.be

Patroonsfeest

K.U.Leuven

Door
Joachim Beckers & Ruben
Vermeersch

Lezingenreeks over astronomie Het geheim van het heelal

In de verste uithoeken van het bekende heelal, ergens in Heverlee, staat het instituut voor sterrenkunde. Het is vierhonderd jaar geleden dat Galileo Galilei voor het eerst door een telescoop keek en daarom is 2009 uitgeroepen tot het jaar van de astronomie. In het kader daarvan organiseert men aan de K.U.Leuven een lezingenreeks over astronomie. De twee organisatoren, Joris Blommaert en Stefaan Uttenthaler, staan ons te woord.

JELLE DEHAEN |

Veto: Toen wij aan een vriend over dit artikel vertelden, was hij even in de war of het nu om astrologie of astronomie ging.

Joris Blommaert: (lacht) «Het gebeurt wel eens vaker dat mensen de beide door elkaar halen. Dat komt misschien door de geschiedenis van de astronomie. Aanvankelijk bestudeerde men vooral de plaats en beweging van planeten, wat sommigen gebruikten om de toekomst te

voorspellen.»

Stefaan Uttenthaler: «Ook grote astronomen zoals Keppler vermengden ze allebei. Hij was een astronoom, maar voor het geld deed hij ook aan astrologie.»

Veto: Astronomie heeft de reputatie nogal moeilijk te zijn.

Blommaert: «De lezingen zijn bedoeld voor het grote publiek. Er is geen achtergrondkennis van fysica of wiskunde vereist.»

Uttenthaler: «We hebben ook sprekers gekozen die het goed kunnen

brengeen.»

Blommaert: «Er is een heel breed spectrum van onderwerpen zodat iedereen, ook mensen die al over astronomie gelezen hebben, wat nieuws kan leren.»

ROMANTISCH

Veto: Maar sterrenkunde is toch geen moeilijke studie?

Blommaert: «Er zijn soms wel mensen die met een romantisch ideaal sterrenkunde komen studeren en dan overweldigd zijn door de hoeveelheid wiskunde en fysica die ze te verwerken krijgen. Wij krijgen ook soms mails van mensen die het hele universum verklaren zonder gehinderd te zijn door een te veel aan wiskundige kennis. (lacht) Het is niet altijd eenvoudig om met hen te discussiëren.»

Veto: Beïnvloedt aan astronomie

doen hoe je de wereld ziet?

Uttenthaler: «Zelf bestuderen we allebei hoe sterren vergaan en dat is natuurlijk wetenschap. Maar als je bijvoorbeeld naar Chili of Las Palmas, waar belangrijke telescopen staan, trekt en daar de nachtelijke hemel ziet: dat is pure schoonheid.»

Blommaert: «Astronomie heeft een impact om je manier van denken. Het geeft je een ander gevoel van tijd en ruimte. Enkele jaren geleden suggereerde de rector iedere student een inleiding in astronomie te geven. Dat klonk heel vreemd, maar ik denk dat dat nuttig zou kunnen zijn. Mensen zouden zaken hier op aarde ook in een beter perspectief kunnen plaatsen.»

BUITENAARDS

Uttenthaler: «Astronomie geeft je

een ander perspectief. Je leert dat de wereld niet stopt bij de aarde. Het zoeken naar andere planeten die lijken op de aarde is een hot topic in de astronomie. De aarde en de zon zijn maar een van de velen in hun soort in de Melkweg die op haar beurt een sterrenstelsel onder vele andere is. Misschien zullen we ooit wel leven op andere planeten ontdekken. Het vinden van intelligent buitenaards leven zou de laatste stap in de Copernicaanse revolutie zijn, maar dat zal nog niet voor dadelijk zijn.»

De lezingenreeks over kosmologie vindt plaats in het auditorium Zeger-Van Hee. Dat op dinsdag avond om 20.30u.

Meer info op www.ster.kuleuven.be

Achter de schermen (6): De K.U.Leuven Boetiek Sedes hier, daar, Sedes overal

Gelegen in de achterbouw van de universiteitshallen op de Naamsestraat kan je de K.U.Leuven Boetiek vinden, zowat de natte droom voor iedereen die van universiteitsparafernalia houdt. Men kan er de hand leggen op een trendy houthout, een luxe klassieke pennenset, een reeks elegante koffiemokken of een gezellige onderlegger uit echte Leuvense kant, allemaal mét logo van de geliefde Alma Mater welteverstaan.

MARTIJN SERMEUS |

Vreemd genoeg zijn het niet de modale Leuvense studenten die in drommen aanschuiven om de hand te kunnen leggen op een felbegeerd beertje met een truitje van de K.U.Leuven of een set zakdoekjes van de universiteit. Riet Lagrou, de vrouw die met hart en ziel de K.U.Leuven Boetiek in goede banen leidt, weet dat het vooral erasmusstudenten zijn die de boetiek frequenteren en er de zakken vullen met K.U.Leuven *goodies* voor het thuisfront. Zo is het met de hand geschilderde beeldje van de Sedes Sapientiae, het logo van de universiteit, net zoals de verschillende t-shirts en sweaters zeer populair bij de Amerikaanse erasmusstudenten. De Aziatische uitwisselingsstudenten kiezen dan weer veeleer voor een tinnen siermunt met de afbeelding van de Sedes op de ene en het wapenschild van de stad Leuven op de andere zijde of

voor een van de verschillende sleutelhangers of voor de Leuvense kant. Een enkeling kiest voor de stappenteller.

De boetiek is ook zeer populair bij Leuvense professoren. Menig docent hoopt in de boetiek een gepast relatiegeschenk op de kop te tikken. "De docenten opteren vooral voor de boeken over Leuven," verzekert Lagrou. Zo is de verzameling aquarellen over Leuven, net als de het beeldje van de Sedes in palissander, een echte bestseller bij de intelligentsia van de universiteit.

Ook wanneer er een leerstoel toegekend wordt, wordt er een beroep gedaan op de K.U.Leuven boetiek. Leerstoelen worden steevast ondertekend met een pen uit de luxe pennenset. De versbakken docent mag na het ondertekenen van zijn leerstoel de pennenset een leven lang koesteren.

PARAPLU

Tijdens de vakantiemaanden is de

boetiek ook ongemeen populair bij toeristen. Op sommige dagen staan er busladingen bejaarden, Aziaten of Amerikanen aan de balie van de boetiek om een T-shirt, zakdoekje, koffiemok of boek over Leuven als aandenken aan hun bezoek aan universiteitsstad Leuven mee naar huis te nemen. "En als het regent, wilt iedereen een paraplu natuurlijk," vertelt Lagrou.

CHAUVINISME

Opvallend is dus dat de Vlaamse student zich, in tegenstelling tot zijn internationale collega's, niet openlijk aangetrokken voelt universiteitsgadgets. Volgens Lagrou is dat te wijten aan een gebrek aan chauvinisme bij de Leuvense, en meer algemeen, Belgische student. Dit staat in schril contrast met andere universiteitssteden waar men, bij wijze van spreken, op elke straathoek een sweater met logo van de universiteit kan kopen. Toch betreurt Lagrou dit niet. "Deze mentaliteit zit nu eenmaal niet ingebakken bij onze studenten," weet ze, "en snel veranderen zal dat niet. Het is ook niet de bedoeling om monsterwinsten te draaien," nuanceert Lagrou. "Met de K.U.Leuven boetiek bieden wij een service aan die vooral door profes-

soren en uitwisselingsstudenten gesmaakt wordt. Maar iedereen is meer dan welkom."

(MARTIJN SERMEUS)

Aanstormend talent (6): Kickass Records

"Zestig man compleet uit hun dak"

Zo nu en dan duikt Veto in de Leuvense visvijver van jonge bebloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Deze week kijken we naar Kickass Records dat een podium biedt aan ontelbaar veel jonge punkgroepjes. Wij spraken met Pieter Petit.

GEERT JANSSEN |

Veto: Hoe is het allemaal begonnen?
Pieter Petit: «Ik heb Pie (Pieter Pauwels, red.) leren kennen op Dizzyrock 2006 in Geel. Ik was daar als chauffeur van the Pukin' Monkeys en we zijn beginnen babbelen en bleken verrassend compatibel te zijn. Pie was toen al een jaar of twee bezig met shows te organiseren. In het begin zou ik gewoon een website ontwerpen en helpen met promo. Twee weken later was ik

opeens bij hem thuis op een vergadering waar beslist werd "wij zijn Kickass Records". We hebben toen een hele doos koekjes opgegeten. Kickass Records is niet zozeer drie of vier man die CD's uitbrengen en optredens organiseren. Er is gebleken dat we echt wel een groep mensen rond ons hebben die ons steunen en helpen. Alle bands op ons label, de vrijwilligers die helpen op shows, de mensen die altijd komen kijken.»

Veto: Wat zouden jullie graag bereiken op lange termijn?

Petit: «Qua releases: iedereen weet dat het in de muziek ongelofelijk slecht gaat momenteel. De verkoop is overal gezakt. Dat heeft niet enkel met downloaden te maken. Qua releases willen we gewoon verder doen zoals we bezig zijn. Op het vlak van shows zouden we het liefst eens de Sojo in Kessel-Lo uitverkoopen met een band waar zowel Pie als ik van zeggen: "Dat is het!" Shows in cafés voor een publiek van misschien zestig man dat compleet uit zijn dak gaat, zijn voor mij duizend keer meer waard dan een van mijn favoriete groepen op een onpersoonlijke podium op Pukkelpop of Groezrock.»

Veto: Wat willen jullie specifiek in 2009 verwezenlijken?

Petit: «In 2009 gaat het vooral draaien om eindelijk een album uitbrengen van Gino's Eyeball. Dus bij deze leg ik wat extra stress op hun schouders. Verder komt er een split-CD van State Of Mine en the Octopussys uit. Plus een album van de Peruviaanse band Play Attenchon uit en een EP van het Franse Straighten Things Out. Al die dingen komen tussen februari en april uit. Op gebied van shows willen we coole releaseshows doen voor onze uitgaven. Verder zien we wel wie er op tour is en zetten we shows op in de Sojo of in cafés op de Oude Markt.»

Veto: Welke van de verschillende groepen waar jullie mee werken, heeft het meeste commercieel appeal?

Petit: «Het hangt er natuurlijk vanaf wat je daar mee bedoelt. Als je denkt aan Groezrock of Pukkelpop dan kan Second Base dat wel. Met airplay op Studio Brussel of een clip op TMF zijn we niet bezig. Ik denk ook niet dat wij bands hebben met zo'n doelstellingen. Punkrock draait niet om Groezrock of Pukkelpop. Als ik soms door Leuven wandel zie ik mensen met T-shirts van No Fun At All of andere internationale punkbands. Die mensen zien we nooit op onze shows. Zijn mensen gewoon lui geworden en doen ze niet meer de moeite om bands te ontdekken?»

www.kickassrecords.org

The Buzzcocks zaterdag in Het Depot

Een onversneden shot punkrock

Do mind the Buzzcocks, baby. In den beginne was er niets en the Sex Pistols lieten dat ontploffen. Meteen daarna dopen vier onverlaten uit Manchester zich the Buzzcocks. We hebben hier te maken met een vroege Britse punkgroep.

GEERT JANSSEN |

Hoe vroeg? Wel, van the Clash is op dat moment nog geen sprake. Van die vier originele onverlaten blijft vlak na het verschijnen van de eerste EP *Spiral Scratch* enkel frontman Pete Shelley nog over. Hij is de stem, de ziel, het hart en het hoofd van de band. Bezettingswissels worden een constante. Het grootste verlies is Shelley's partner in crime Howard Devoto, die zijn studie filosofie wil afmaken. Zowel Pete Shelley en Howard Devoto zijn pseudoniemen. Dat moest zo in die

tijd. Of dacht u dat Joey Ramone, Johnny Rotten en Plastic Bertrand echte namen zijn?

GLORIE

Met die EP *Spiral Scratch* is iets vreemd aan de hand. Liever dan ermee te gaan leuren bij de gevestigde platenfirma's smijten the Buzzcocks hem op de markt via hun eigen *New Hormones*-label. De heren zijn pioniers van de *do it yourself*-beweging. Shelley houdt echter niet van uniformiteit en dogmatiek. Al snel tekenen zijn Buzzcocks bij de major United

Artists Records. In die tijd kon dat nog zonder voor *sellout* uitgemaakt te worden. De gloriejaren breken aan. Op nauwelijks twee jaar brengt de band drie klassieke albums en een karrenvracht nog klassieker singles uit.

Shelley breekt met de tabula rasa-mentaliteit van de punk. Hij schrijft songs met kop en staart, met strofes en refreinen, met melodieën en harmonieën. Invloeden zijn the Beatles, the Beach Boys en de glamrockbeweging. Glamrock, lieve kindjes, was de tijd dat Gary Glitter bekend was voor zijn muziek en niet voor zijn internethobby's. The Buzzcocks zijn natuurlijk wel punk, al was het maar omdat die perfecte popsongs bekleed worden met een ijzeren gordijn van snelle,

harde, strakke gitaren. Pijlsnel nergens heen zoals ze dat geleerd hebben van the Velvet Underground en the Stooges.

EENZAAMHEID

Qua teksten is Shelley ook een *Einzelgänger*. The Pistols hullen zich in nihilisme en the Clash prediken 'De Revolutie'. Shelley daarentegen schrijft over de liefde, over eenzaamheid, over twijfel. *What Do I Get? Why Can't I Touch it? Ever Fallen In Love?* Niet toevallig liedjes die een vraag stellen. Dat laatste nummer is Dé Grote Klassieker van the Buzzcocks. Een nummer dat u sowieso kent al weet u het misschien niet. Het is gecoverd door iedereen van Anti-Flag tot Fine Young Canibals en van Of Montreal

tot Nouvelle Vague. Het werd gebruikt in *Shrek 2* en in het *Rock Band*-video game.

In 1980 is het vet van de soep en geven the Buzzcocks er de brui aan. Punk vernauwde zich tot radicaal linkse of rechtse groepen en aan de vroege hardcore had de melodieuze Shelley al helemaal een hekel. Vanaf 1989 volgen de reünietours met enige regelmaat. Er wordt getourd met Nirvana en Pearl Jam. Dit jaar gaan the Buzzcocks hun eerste twee albums volledig spelen: *Another Music In A Different Kitchen* en *Love Bites*. Dat moet zo in deze tijd.

Veto geeft drie duotickets weg voor the Buzzcocks op 14 februari. Mailen naar traktatie@veto.be

Walter Zinzen over de Congo-crisis

“Allemaal gebonden aan grondstoffenhandel”

Walter Zinzen, ooit de meest gevreesde interviewer van de VRT, verdriift de rust die zijn pensioen hem had kunnen bieden niet enkel met het schrijven van snedige opiniestukken, hij blijft ook erg betrokken bij de situatie in Congo. Hij geeft ons zijn analyse van het conflict in Oost-Congo.

SIMON HORSTEN |

Veto: *Zopas kon Laurent Nkunda worden ingerekend door een verrassende samenwerking tussen president Kabila en Rwanda, dat de krijgshoofd lang leek te beschermen. Bent u verrast?*

Walter Zinzen: «Natuurlijk. Wat heeft Kabila bezield om zijn eigen positie zo te verwakken? Hij heeft helemaal alleen gehandeld: zonder het leger of zijn parlementsvoorzitter maar op de hoogte te brengen. De laatste tijd is dan ook binnen zijn eigen partij kritiek opgedoken. Nu mag je, om het conflict goed te begrijpen, het belang niet onderschatten van de haat die leeft tussen de Congolezen en de Rwandezers; met de 4000 Rwandese soldaten die Kabila heeft toegelaten

Nkunda's opvolger, Ntaganda, zijn alleszins hoopgevend. Maar langs de andere kant zijn de Rwandese troepen er dan weer bijgekomen. Ze zouden twee weken blijven, maar ik moet het eerst zien voor ik geloof dat ze meteen terug vertrekken. En uiteraard zwerven er nog heel wat andere rebellenbewegingen rond in Oost-Congo.»

«Operaties van die milities vinden sinds kort trouwens ook dieper in het binnenland plaats. Enkele maanden geleden pleitte ik, samen met een koor van ngo's, nog voor een Europese militaire interventie, maar een beschermingsmacht kan meer in het binnenland eigenlijk niets doen. In de stad Goma is het nu wel weiliger.»

“Alsof de Belgen in '44 de Duitsers hadden binnengehaald”

op Congolees grondgebied, om Nkunda te kunnen oppakken, heeft hij de vijand in huis gehaald. Het is bijna alsof de Belgen in '44 de Duitsers hadden binnengehaald.»

Veto: *Maar is het er na deze actie nu veiliger op geworden?*

Zinzen: «De CNDP, de milite van Nkunda, is nu verzwakt, ze zou nog uit een tweeduizendtal manschappen bestaan. De eerste tekenen van

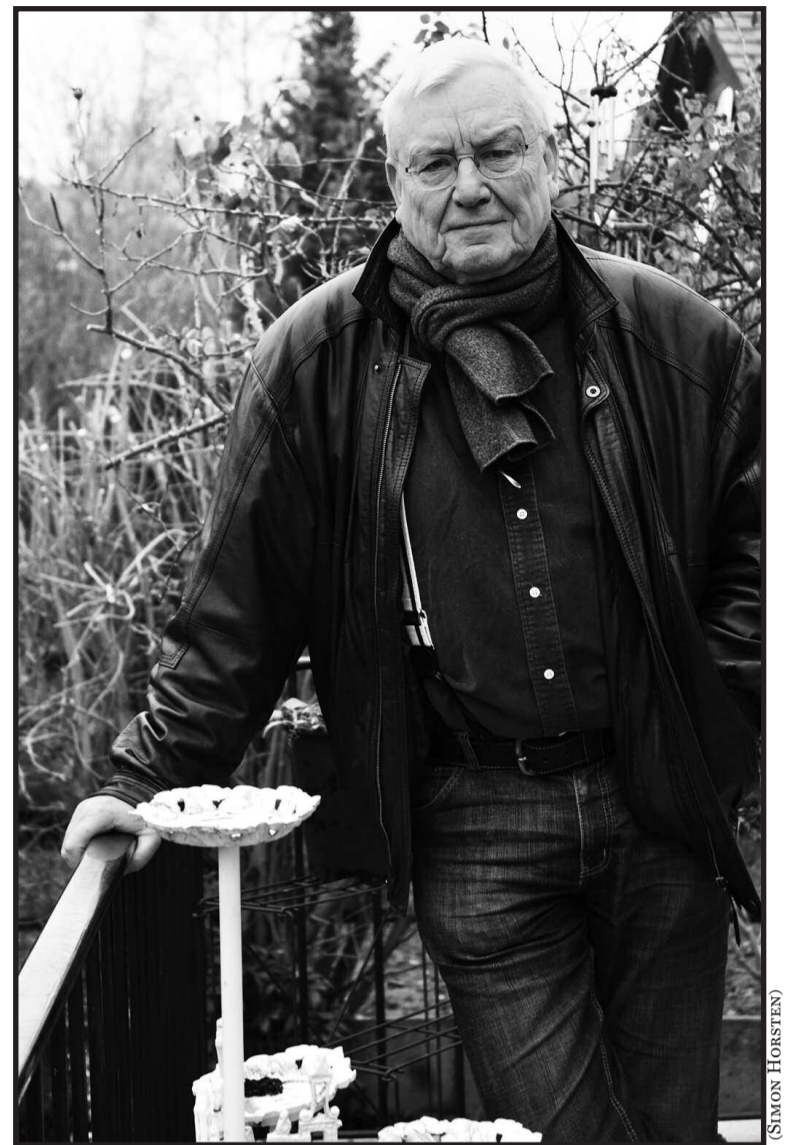
VREDESPROCES

«Het grote probleem is dat de bevolking op dit moment door niemand beschermd wordt tegen de gewapende milities en dat die laatste ook nooit vrijwillig zullen ophouden of weggaan. Ze zijn allemaal gebonden aan een lucratieve grondstoffenhandel — vele milities zijn zelfs opgestart door zakenman-

nen om hun handel te kunnen voortzetten. Alvorens het politieke proces naar vrede voort kan gaan, moeten de winsten van de grondstoffenhandel voor een groot deel worden stilgelegd zodat er een voorlopige veiligheidssituatie wordt gecreëerd, een basis voor vredesgesprekken.»

«Echte vrede kan pas komen wanneer de politieke wil er is in die hele wirwar. Ten eerste: er is geen vrede mogelijk zonder medewerking van Rwanda, dat nu al twaalf jaar oorlog voert in de grensstreek. Het is een arm land zonder evidente mogelijkheden tot export en dus zoekt het zijn heil bij het vruchtbare buurland. Wat de Rwandese president Kagame vooral interesseert, reeds sedert zijn machtsovername, zijn de Congolese grondstoffen. Men vergeet vaak dat Rwanda een exporteur van diamant is geworden tijdens de afgelopen veertien jaar, terwijl men er nooit een enkele diamant heeft gevonden. Hetzelfde verhaal geldt voor andere grondstoffen. Dat wil Kagame natuurlijk niet kwijt. De etnische redenen die altijd worden genoemd in dit conflict, moeten volgens mij verbergen dat het over economische belangen gaat.»

«In ieder geval: je kan Rwanda pas laten meewerken aan het vredesproces als het in het voordeel van dat land is, als het dus een gegarandeerde toegang krijgt tot een normale, legale exploitatie van grondstoffen. Maar om Kagame op een redelijke manier te laten onderhandelen, zouden zijn traditionele beschermheren — zoals Amerika en Groot-Brittannië — meer druk moeten zetten en erkennen dat Kagame niet goed bezig is. En dat doen ze voorlopig niet.»

(SIMON HORSTEN)

Veto: *Wat moet dan in Congo gebeuren om het vredesproces een kans te geven?*

Zinzen: «Daar is natuurlijk eveneens een en ander te doen. Ook Kabila zit tot over zijn oren in de grondstoffensmokkel. Ik twijfel dus sterk aan zijn goede bedoelingen, hij heeft een heel schimmige rol. Als legerofficier is hij samen met de Rwandezers meer dan tien jaar geleden opgerukt naar Kinshasa, dus wat zijn zijn contacten met Rwanda? De samenwerking die tot de arrestatie van Nkunda heeft geleid, zal ongetwijfeld wel met zake-lijke afspraken te maken hebben.

Hoe staat Kabila tegenover de Hutu-rebellen? Al die vragen doen aan zijn eerlijkheid twijfelen.»

«Bovendien dient de corruptie in het Congolese leger ernstig worden aangepakt voor zij een belangrijke factor in het vredesproces kunnen worden. Breng die Congolese en Rwandese kant van de zaak bij elkaar en de zaak ziet er al behoorlijk hopeloos uit. Met deze leiders, op dit moment, kan je alleen misschien een soort gewapende vrede afdwingen.»

Een andere kijk op Congo

“Je moet je passie zo leiden dat je vrede creëert”

Uit het seminarie over Congo dat het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) eind januari samen met de faculteit Sociale Wetenschappen organiseerde, bleek dat de oorlog in Oost-Congo niet het enige dossier is dat Congo momenteel bezighoudt. Professor Sylvain Shomba Kinjamba (Directeur van de Chaire de Dynamique Sociale, Universiteit van Kinshasa) wierp op enkele uren tijd een licht op aspecten van Congo waar we in België amper iets over horen.

LISA DEVELTERE & SIMON HORSTEN

De manier waarop nieuws gerapporteerd wordt in Congo verschilt sterk van hoe dit in landen als België gebeurt. “Feiten worden

het recht op persvrijheid, maar sommige media beledigen openlijk politici en brengen enkel sensationeel nieuws. Dus ook de journalisten zouden zich eigenlijk aan ethische codes moeten houden.”

Desondanks bestaat er een

“President Kabila is helemaal niet machtig”

vaak vervormd,” aldus Shomba. “In Kinshasa wordt er enorm veel gespeculeerd en de bevolking gelooft deze roddels vaak. Bovendien worden alle nieuwsmedia gezien als gelieerd aan een bepaalde politieke streek en zijn de meeste persmededelingen amateurstisch. Dit alles leidt tot desinformatie.”

SLACHTOFFERROL

“Zowel de media als de politiek spelen een slachtofferrol wat persvrijheid betreft. In principe heerst

grote interesse voor de, vooral politieke, actualiteit. Wie te arm is om zelf een krant te kopen leest ze op plaatsen waar elke bladzijde omhoog gehangen wordt en uitvoerig bediscussieerd wordt, de zogenaamde *parlements debout*. “Er is niets veranderd sinds de vorige verkiezingen,” is de populaire teneur. Hier is Shomba het echter niet helemaal mee eens: “De regering doet goede dingen, maar ze kapitaliseren hun mogelijkheden niet.”

“President Kabila wordt door

de bevolking geaccepteerd als president, hoewel zijn populariteit schommelt. Machtig is hij helemaal niet, zeker in vergelijking met Mubutu,” vertelt Shomba. De publieke opinie hierover is opmerkelijk: “Langs de ene kant wil de bevolking geen dictatoriale leider als Mubutu meer, maar aan de andere kant willen ze een sterke president die af en toe eens hard op de tafel durft slaan.”

OBAMA

De recente militaire samenwerking tussen Rwanda en Congo, die leidde tot de arrestatie van rebellenleider Laurent Nkunda, was voor Shomba een verrassing, maar een stap in de goede richting. “Er wordt gezocht naar een andere weg dan deze van de MONUC (*De VN-vredesmacht operatief sinds 2001, red.*). De mensen geloven namelijk niet dat zij een einde willen aan de oorlog, want dan zitten deze soldaten die uit arme landen afkomstig zijn zonder werk.”

Een andere reden voor de plotse samenwerking tussen Congo en Rwanda zoekt Shomba aan de andere kant van de wereld: “Met de komst van president Obama in de VS is het internationale klimaat veranderd. Door samen te werken en vrede te bewerkstelligen hopen

Congo en Rwanda in goede aarde te vallen bij de VS en niet uit de boot te vallen bij hun Afrika-beleid.”

Recent werden de diplomatieke relaties tussen België en Congo

“Er veranderde niets sinds de vorige verkiezingen”

hersteld. Deze waren lange tijd bekoeld door uitspraken die minister van buitenlandse zaken Karel De Gucht vorig jaar deed tijdens een bezoek aan president Kabila. “De relatie met België zal altijd zijn

laagtes en zijn hoogtes hebben, maar er is een ander Congo en er is dus ook een ander België nodig,” meent Shomba. “De oplossing voor conflicten is te vinden in diplomatie

en het verbeteren van de levenssituatie van de Congolezen. Onenigheid is normaal, maar je moet je passie zo leiden dat je vrede creëert.”

Congo

De Democratische Republiek Congo is 80 keer groter dan haar voormalige kolonisator België en telt grofweg 66,8 miljoen inwoners, waaronder hoofdzakelijk kinderen en jongeren — de gemiddelde leeftijd schommelt rond de zestien jaar.

Sinds 1997, met de omverwerping van het regime van dictator Mobutu, die meer dan dertig jaar lang over het land heerste, werden al verscheidene oorlogen uitgevochten, voornamelijk in het oostelijke deel van de republiek, waar zich ook de belangrijkste na-

tuurlijke rijkdommen bevinden. Aan die kant grenst bovendien buurland Rwanda, dat een niet te onderschatten rol speelt in de politieke en militaire conflicten in Oost-Congo. Overal in de regio zwerven gewapende milities rond, waarvan de bekendste momenteel het *Congrès National de la Défense du Peuple*, kortweg CNDP. De leider van die ene milite, Laurent Nkunda, die tot 2002 nog in het Congolese leger diende, werd onlangs ingerekend in een gezamenlijke actie van Congo en Rwanda. Of de situatie in de provincie's Noord- en Zuid-Kivu daardoor veiliger is geworden, is echter zeer twijfelachtig.

Godfried Danneels, 28 jaar kardinaal

“Een leider is als een kachel”

Omdat wij – met schaamrood op de wangen – een uur te laat op het Aartsbisschoppelijk paleis aankomen, is de woordvoerder van kardinaal Danneels al naar huis vertrokken. Kardinaal Danneels heeft echter geduldig op ons gewacht en neemt onze verontschuldiging met een glimlach in ontvangst. Hoewel de kardinaal moe is van een hele dag van de ene afspraak naar de andere te hollen, neemt hij zijn tijd om onze vragen rustig te antwoorden.

AN MOERENHOUT & TOM DEMEYER |

Veto: *U bent ondertussen achttwintig jaar kardinaal van de Belgische Kerk. Tijdens al deze jaren heeft u ongetwijfeld heel wat veranderingen in de maatschappij ervaren.*

Danneels: «Er is inderdaad 't een en 't ander veranderd. Enerzijds is de inbreng van de leken in de christelijke wereld sterk toegenomen en anderzijds is de eigenheid van het katholieke geloof erg veranderd. In het verleden werd je als christen geboren, het geloof werd van vader op zoon, en van moeder op dochter doorgegeven. Tegenwoordig is het christelijke geloof uitgegroeid tot een godsdienst die je al dan niet vrijwillig aanhangt. Niemand wordt nog automatisch gedoopt of trouwt vanzelfsprekend voor de kerk. Het nadeel hiervan is dat het aantal christenen sterk is afgenomen, maar het voordeel is dat het geringe aantal christenen erg overtuigd christen zijn. Ze hebben er zeer bewust voor gekozen. Er is een situatie ontstaan, gelijkaardig aan de eerste jaren van het christendom, toen er ook een aantal christenen tussen een meerderheid aan heidenen leefde.»

HARTAAANVAL

Veto: *Heeft u in zichzelf ook bepaalde veranderingen meegemaakt?*

Danneels: «Doorheen de jaren zijn er mij een aantal zaken ontvallen, zoals het prestige en de eerste plaats in de maatschappij, maar de-

ze zijn niet van essentieel belang. Het belangrijkste is dat ik nog steeds erg veel vertrouwen geniet in het christendom en even overtuigd ben van de waarde van het geloof.»

(XAVIER VANKEIRSBUCK)

«Mijn hartaanval, iets meer dan tien jaar geleden, is een keerpunt in mijn leven geweest. Tot dan toe dacht ik dat ik onvervangbaar was, maar de dag na mijn hartaanval wist ik onmiddellijk dat het niet zo was. Voorheen ervoer ik iedere nieuwe dag als een verworven recht, maar nu ben ik dankbaar voor iedere dag die ik erbij krijg.»

«Mijn hartaanval heeft me ook op andere manieren veranderd. Zo heeft het me vooral leren relativeren. Ik ben nu ook milder voor het

leven en ik geniet meer van de natuur. Bloemen en bomen zijn kameraden van me geworden waartegen ik praat en die ik nu in hun volle schoonheid bewonder. Ik beleef alles bewuster, ook mijn geloof. Mijn ziekte heeft mijn geloof en mijn voeling met het onzichtbare verdiept.»

«Het pijnlijkste dat ik in mijn

“De petitie is een krachtig signaal dat niet genegeerd mag worden”

carrière heb meegemaakt, was wanneer men mij voor het justitiepaleis in Brussel gedaagd heeft om mijn burgerlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van een priester-pedofiel op te nemen. Ik ben ook in eerste instantie veroordeeld geweest, op een witte donderdag dan nog wel, maar een aartsbisschop kan niet persoonlijk verantwoordelijk geacht worden voor alles wat priesters op hun kerfstok hebben natuurlijk. Hoewel ik in beroep ben vrijgesproken, voelde het toch aan als een vernedering. Dat deze beelden getoond zullen worden wanneer ik sterf, vind ik een vreselijke gedachte.»

Veto: *Op zo'n moment put u vermoedelijk het meeste troost en steun uit uw geloof. Welke passages uit de Bijbel in het bijzonder kunnen u dan troost bieden?*

Danneels: «Dan denk ik vooral aan een passage van de Franciscanen. Het gaat als volgt: 'Denk niet aan wat je moet eten en drinken, en wat je zal aantrekken, uw hemelse vader weet dat allemaal al, maar kijk naar de vogels. Ze zaaïen en ze maaien niet, en ze zijn heel mooi. Kijk naar de lelies op het veld.'»

SCHOOLSLAG

Veto: *Wat voor een man moet de*

volgende aartsbisschop volgens u zijn?

Danneels: «Hij moet een leider zijn, maar dat kan je op verschillende manieren invullen. Je kan een beleidsmatige leider zijn, dat is mijn genre nooit geweest. Je kan ook een leider zijn door een bepaalde visie te ontwikkelen waarin andere mensen zich kunnen erken-

nen, en deze uit te dragen. Een leider is een beetje zoals een kachel: hij straalt licht uit en geeft warmte. Een kachel moet niet spreken, maar de mensen komen er wel naast zitten.»

«Op het moment dat ik bisschop werd, was ik ook niet voorbereid. Ik had nog maar tien keer een huwelijk ingezegend en ik had zelfs nog nooit een ziekenzalving toegediend. Ik ben er gewoon ingesprongen en beginnen zwemmen. Dat kan iedereen overkomen. Het maakt dan ook niet uit of je crawl, schoolslag of iets anders zwemt, zolang je maar vooruit komt.»

Veto: *Hoe staat u tegenover de recente gebeurtenissen aan onze universiteit?*

Danneels: «Hoewel ik daar niet heel veel over wil zeggen, kan ik wel vertellen dat rector Marc Vervenne zijn lot moedig draagt volgens mij. Ik vind het erg knap dat hij nog met eenzelfde inzet de universiteit tot eind juli wil besturen. En het feit dat zoveel academici hem steunen, onder meer door petitie te tekenen, is natuurlijk een krachtig signaal dat niet genegeerd mag worden.»

Beeldenstorm (6): De Totem De Kevergeneratie

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week bogen we ons over een van de meest controversiële kunstwerken die de stad rijk is. Bejubeld en verguisd: de kever.

HERLINDE HIELE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Voor vele generaties studenten was het Ladeuzeplein het plein van de universiteitsbibliotheek, het pronkstuk van de stad. Anno 2004 vond echter een ingrijpende verandering plaats in het leven van menig Leuvenaar en zag een nieuwe generatie studenten het licht: die van de kever. Plots werd deze nieuwkomer het symbool van de stad en was hij naast het Ladeuzeplein ook te bewonderen op de agenda's en plastic zakken waarmee aan de start van het academiejaar zowat elke eerstejaarsstudent over straat loopt. Iedereen heeft er wel een mening over, sommigen vinden het een artistiek hoogstandje, anderen vinden het de naam kunstwerk onwaardig. Maar waar komt hij eigenlijk vandaan?

HOOGSTANDJE

In 2000 sloegen de universiteit en het stadsbestuur de handen in el-

kaar om naar aanleiding van het 575-jarige jubileum van de K.U.Leuven een kunstwerk te creëren. Hiervoor werd beroep gedaan op niemand minder dan internationaal gerenommeerd artiest Jan Fabre, die wel vaker kevers in zijn kunstwerken verwerkt, denk maar aan een van de plafonds van het koninklijk paleis dat hij volledig met kevers bedekte. Het materiaal voor deze *beetle on a needle* werd speciaal ontwikkeld door een groep ingenieurs. Het eindresultaat is een mix van verschillende polyesters die een 2,3 meter lange kever waarheidsgetrouw vormgeven boven op het technisch hoogstandje van een 23 meter lange naadloos aan elkaar gelaste stalen priem. Samenwerking over de grenzen van de kunst en wetenschap.

OBELISK

Over de symboliek van de kever bestaan verschillende theorieën. Volgens sommigen staat ze net als de scarabee in het Oude Egypte

symbool voor verandering en wedergeboorte. Een dode kever zou dichtgeklapte vleugels en poten moeten hebben, dit exemplaar heeft de vleugels uitgeslagen en de poten gespreid. Een ander element afkomstig uit de Egyptische beschaving is dat het geheel doet denken aan een obelisk, die voor de deuren van de tempels – in dit geval de stadsbibliotheek – plachten te staan. De naald is daarbij een weerspiegeling van de toren van de bibliotheek. Zelf noemt Fabre zijn kunstwerk Totem, omdat het een plek is waar mensen samenkomen, bijvoorbeeld op marktdagen of tijdens Leuven Kermis. De kever zou tegen het hemelgewelf geprikt zijn, gericht naar een horizon van vernieuwing. Een mens wordt er zo waar lyrisch van.

Een misnoegde student in de straat ziet er ook een grote portie ironie in. "Ik hoorde dat dit een ode aan de wetenschap was. De onderzoeker prikt zijn vondsten vast in zijn verzameling om ze beter te bestuderen. Ze vergroten zo'n beest dan wel 1000 keer, zodat je het beter kan zien. Maar dan spietzen ze dat beest op een naald 20 meter de hoogte in. Mooi is dat!"

(RUBEN VERMEERSCH)

Voorzitter Europese socialisten over de economische crisis

“De doodsbberichten over Europees links zijn tamelijk overdreven”

Europadebat? Als de Leuvense student tegenwoordig al ergens van wakker ligt, is het veeleer van de onzekere toekomst op de arbeidsmarkt dan van het ‘verre’ Europa. En nu een doordeweekse dag in de Wetstraat meer dramatische wendingen kent dan een gemiddelde aflevering van Thuis, lijkt niemand überhaupt nog zin te hebben in politiek. Poul Nyrup Rasmussen blijft echter pleiten voor een Europese aanpak van de problemen. Als stuurman van de socialistische partij in het Europees parlement ijvert hij voor een socialere koers.

NATHALIE HOES |

Het gaat tegenwoordig niet zo goed met de economie. De media serveren ons dagelijks onheilspellende berichten in de trant van ‘ergste crisis sinds de Grote Depressie’. Gelukkig hebben de meeste studenten geen Fortisaandelen en kunnen boterhammen met choco nog geraamd worden binnen het wekelijkse budget. Voor Rasmussen kwam dit niet als een verrassing: in 2007 uitte hij in zijn boek “In een tijd van hebzucht” al felle kritiek op de onhoudbaarheid van het financiële systeem. Maar heeft hij ook de nodige oplossingen?

Poul Nyrup Rasmussen: «Ik wist dat er vroeg of laat problemen zouden komen door de excessieve schuldenlasten en gebrek aan transparantie in de financiële sector, maar niemand kon exact voorspellen waar de crisis zou uitbreken of dat die de ergste depressie in 50 jaar zou veroorzaken. Deze crisis betekent het einde van de ongere-

niet alleen oplossen. De Europese economieën zijn zo onderling afhankelijk dat de inspanning op Europese schaal moet gebeuren. Op wereldvlak moet Europa haar gewicht in schaal leggen om de recessie te bestrijden, samen met de grote economische spelers zoals de VS, Japan en China.»

STADHUIS

Veto: *Het kiezerspercentage in Europese verkiezingen gaat al geruime tijd steeds meer achteruit.*

Rasmussen: «Het punt is om mensen te doen inzien dat Europese verkiezingen wel zin hebben. De meeste mensen zien Europa als een verre bureaucratie waar ze niets te zeggen hebben. Ze zien niet in dat beslissingen in Brussel politieke besluiten zijn met dezelfde partijen en argumenten als in hun nationale parlement en lokale stadhuis. De oplossing is om hen te tonen dat ze weldegelijk een echte politieke keuze kunnen maken.»

Veto: *Er is nog steeds veel onwetend-*

“Deze crisis is niet het einde van het kapitalisme”

guleerde internationale financiële markt. En ook het einde van de Reagan/Thatcher idee: ‘weg met de regering, leve de markt’. Maar dit is niet het einde van het kapitalisme. Ik hoop dat dit het begin is van een wereldwijde vrijmarkteconomie die omkaderd wordt door eerlijke spelregels voor sociale rechtvaardigheid.»

«De crisis toont aan dat er nood is aan een socialer Europa. Mensen protesteren nu omdat buitenlandse arbeiders geëxploiteerd worden om de lonen te verlagen. De kiezers staan voor de keuze: men kan opteren voor een conservatief beleid dat onze toekomst in de handen van de markt legt of een sociaal Europa waar we samenwerken zodat iedereen er beter bij vaart.»

Veto: *Is een Europees antwoord op de crisis noodzakelijk?*

Rasmussen: «België kan de crisis

heid en wantrouwen als het over de EU gaat. Door het Ierse ‘nee’ (De Ieren stemden tegen de Europese grondwet in een referendum vorig jaar, nvdv.) zit het Verdrag van Lissabon in het slop. Komt er een nieuw voorstel?»

Rasmussen: «We hebben het Verdrag nodig maar we zullen zien wat er gebeurt wanneer de Ieren opnieuw stemmen. Het heeft geen zin om daarover te klagen — dat is nu eenmaal hoe de dingen werken in Europa. Elk land moet voor zichzelf uitmaken hoe het Europese zaken aanpakt. Het is niet aan de PES of de EU om België of Ierland te vertellen hoe ze beslissingen moeten maken over belangrijke Europese kwesties.»

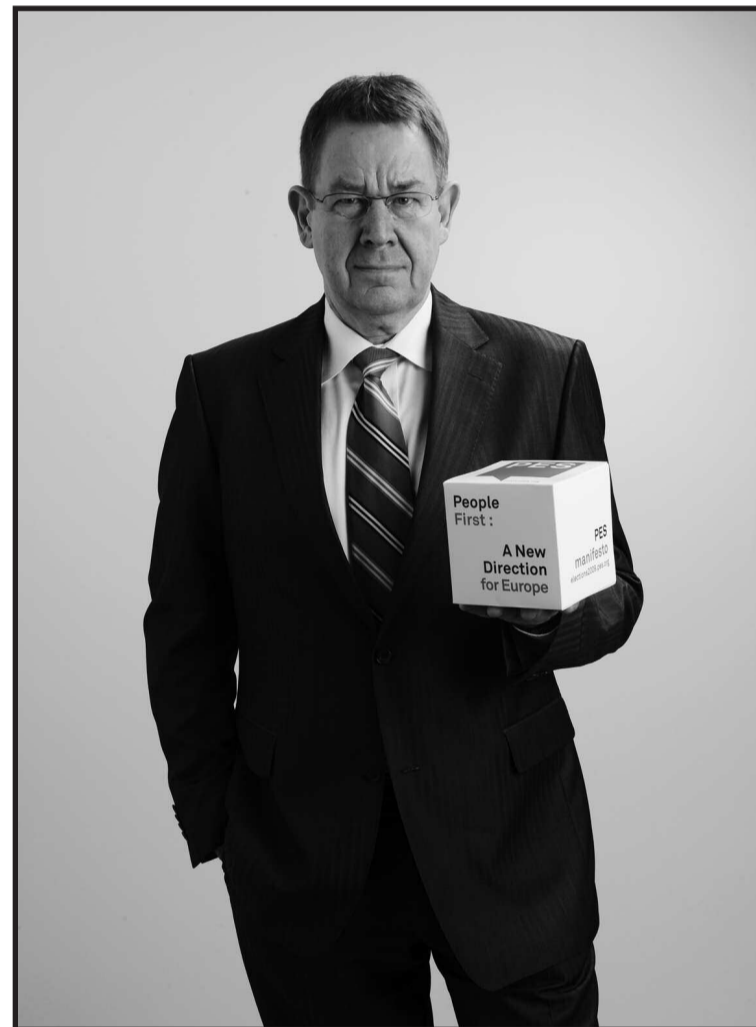
OBAMA

Veto: *Obama’s campagne inspireerde veel jonge mensen om actief met*

politiek bezig te zijn. Hoe kan je jongeren enthousiast maken over de EU?

Rasmussen: «Het gaat er niet om om enthousiast te zijn over Europa, maar over hoe we Europa kunnen verbeteren. Je houdt niet van het Belgische of Vlaamse Parlement, maar je begrijpt wel de politieke keuzes in België en je wordt maar enthousiast als politici de verandering brengen die ze beloven. We hebben zo’n Europese *aha-erlebnis* nodig waarbij mensen inzien dat het voor Europa hetzelfde is.»

Veto: *Terwijl de VS relatief naar*

links opschuiven, lijkt Europa een meer conservatieve koers te varen als we recente verkiezingsresultaten bekijken. Hoe is dit te verklaren?

Rasmussen: «De VS heeft acht jaar geleden onder conservatief wanbestuur en verwaarlozing. Na Bush kon het enkel naar links opschuiven! De Europese situatie is complexer, maar de doodsbberichten over Europees links zijn in ieder geval tamelijk overdreven. In 15 landen zitten we in de regering.»

Veto: *Wat betekent Obama’s overwinning voor de EU volgens u?*

Rasmussen: «We hebben nu een president in het Witte Huis die veel progressiever is en met wie we veel meer gemeenschappelijk hebben.

“Europees links is niet dood”

Zijn engagement om klimaatverandering en de economische crisis aan te pakken en zijn pleidooi voor meer diplomatie zijn hoopgevende tekenen voor een hernieuwd partnerschap met de VS. Het geeft een

de nabije toekomst moeite zullen hebben om een job te vinden. Het PES Manifesto voor de Europese verkiezingen van 2009 stelt dat er

een Europese strategie voor ‘groene groei’ nodig is die 10 miljoen nieuwe jobs kan creëren. Hoe ziet u dit gebeuren?

Rasmussen: «Europa heeft zich ambitieus geëngageerd om het gebruik van hernieuwbare energie te vergroten, om energie-efficiëntie te verbeteren en onze afhankelijkheid van fossiele brandstoffen terug te schroeven. Als we het bestrijden van de klimaatverandering au sérieux nemen dan moeten we investeren om onze klimaat- en energiedoelen te behalen. Dit kan als effect hebben dat er 10 miljoen jobs worden gecreëerd. We kunnen zelfs meer jobs creëren als nationale investeringen in ‘groene groei’ worden gecoördineerd.»

Veto: *Later dit jaar wordt in Kopenhagen de belangrijke Klimaatconferentie van de Verenigde Naties gehouden. Bent u hoopvol over de mogelijke resultaten?*

Rasmussen: «Het feit dat de VS nu een president heeft die klimaatverandering wil aanpakken, verbetert het vooruitzicht van Kopenhagen aanzienlijk. De Europese Commissie heeft een redelijke start gemaakt in het bepalen van de doelen die men denkt te realiseren. Dus ja, ik ben hoopvol maar het zal niet eenvoudig zijn.»

Veto: *Vreest u niet dat de economische crisis landen ervan zal weerhouden om hun economisch systeem te hervormen en meer geld te spenderen aan klimaatbeleid?*

Rasmussen: «Er zullen er zijn die zeggen dat we het ons niet kunnen veroorloven om klimaatverandering aan te pakken door de huidige recessie — ik zeg dat we het ons juist niet kunnen veroorloven om niets te doen. De noodzakelijke maatregelen om onze afhankelijkheid van fossiele brandstoffen te verminderen hebben het potentieel om miljoenen nieuwe jobs te creëren, dus met wat goede wil aan beide kanten van de Atlantische Oceaan kunnen we onze economie herstellen en de werkloosheid aanpakken.»

«Waar de wil bestaat om een oplossing te vinden, zal men altijd tot een compromis komen. De eerste vraag is: aanvaard je dat klimaatverandering een globale crisis is die dringende actie vereist? Zo ja, dan zal er altijd een weg vooruit gevonden worden.»

ongelofelijke boost voor diegenen onder ons die geloven dat *change* mogelijk is. Er is een hernieuwd gevoel van hoop dat essentieel is om de wereldproblemen aan te pakken.»

KLIMAAT

«Amerika heeft wel met heel andere problemen te maken wat het sociaal beleid betreft, bijvoorbeeld de uitbreiding van de gezondheidszorg. Toch ben ik ervan overtuigd dat een ‘socialere’ president voor een hernieuwde interesse in sociaal beleid kan zorgen, door mogelijkheden voor iedereen te creëren en door sociale rechtvaardigheid en gelijkheid te promoten. Dat zal ook positief voor ons zijn.»

Veto: *Vele studenten vrezen dat ze in*

(advertentie)

bouworde
vlaanderen

Bouworde lanceert kampaanbod 2009

Sociale, ecologische en technische bouwkampen voor jongeren van 18 tot 30 jaar in Europa, Azië, Latijns-Amerika en Afrika

zaterdag 14 februari 14u Leuven

www.bouworde.be

Wie is P.N. Rasmussen?

Rasmussen mocht zich van 1993 tot 2001 premier van Denemarken noemen. Net zoals Verhofstadt wilde hij nog lang niet op pensioen en verhuisde hij zijn bureau naar Brussel voor een Europese carrière. Sinds 2004 is hij voorzitter van de PES (Partij van Europese Socialisten) in het Europees Parlement. Op dinsdag

17 februari zal hij deelnemen aan Café Europa, de gekende debattenreeks in het STUK. Ook Kathleen Van Brempt (Vlaams minister van mobiliteit en lijsttrekker s.p.a voor de Europese verkiezingen), Hendrik Vos (hoogleraar aan de UGent) en Rob Heirbout (VRT-journalist) zullen er zijn.

Onder de Toga (13): Hans Smessaert (Letteren) “Veel lawaai in Rafs kelder”

Elke week legt een professor zijn toga af en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer Veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week vertelt taalkundige Hans Smessaert over zijn muzikale hobby's.

TOM DEMEYER |

Hans Smessaert: «Er wordt vaak gezegd dat taalkundigen maar weinig literatuur lezen en ik vrees dat dit voor mij zeker klopt. Ik ben voor mijn job dagelijks met teksten bezig. Als ik me dan ook eens wil ontspannen, grijp ik maar zelden naar een boek. Het heeft ook te maken met het feit dat ik heel graag met muziek bezig ben. Ik zoek mijn ontspanning dus veeleer in muziek dan in boeken.»

Veto: Speelt u dan zelf muziek?

Smessaert: «Ik heb het geluk dat ik met een aantal mensen muziek kan spelen. Al vanaf mijn studententijd ben ik geïnteresseerd in de Britse en Ierse folkmuziek. Aan het einde van (toen nog) de Germaanse heb ik samen met een paar vrienden een folkgroep opgericht, naar aanleiding van het college Engelse literatuur van collega Hedwig Schwall over de Ierse dichter W.B. Yeats. Uit dat college is een Ierse avond ge-

groeid, met als resultaat onze band. We hebben vrij lang samengespeeld, maar zoals dat wel vaker gaat gaan mensen na hun studies elk hun eigen weg. Met de oorspronkelijke mensen van toen speel ik dus geen muziek meer. Wat daar wel van over bleef is een trio met mijn broer en schoonzus: Fergus. Het is een familiezaak geworden, maar het kent wel zijn oorsprong in die Ierse avond.»

«Qua repertoire hebben we wel een evolutie doorgemaakt. Oorspronkelijk waren het de bekende whisky- en beersongs, maar nu zijn we uitgekomen bij de instrumentale muziek. We zitten nu meer in de richting van groepen als Lunasa, Dervish en Capercaillie.»

Veto: Lopen er op de faculteit Letteren nog meer musicerende proffen rond?

Smessaert: «Binnen Letteren heb ik daar weinig zicht op. Het is wel zo dat de twee andere combinaties waarin ik speel een duidelijke link

hebben met het academisch milieu. Zo speel ik ook nog in een folkrockgroep samen met een aantal andere proffen die zich op hun vijftigste geroepen voelen om wat elektrische gitaar en drum te spelen. Wij repeteren in de kelder van Raf Sciot. Hij is professor in de geneeskunde en de drummer van onze band. Ik ben eigenlijk de jongste, maar dat vind ik geen probleem. Het is allemaal erg plezant: maandelijks maken we elke vrijdag gezellig veel lawaai in de kelder van Raf. We heten dan ook niet voor niets: 'Basement-Instinct'. Iedere vrijdag wanneer we aankomen bij Raf spelen we alle zorgen van ons af zoals een bende kleine jongens, maar dan wel met een goed glas wijn of een bak bier erbij.»

«We spelen enkel covers. We komen immers allemaal uit een generatie die gitaar heeft leren spelen met Dylan en Neil Young. Maar ook recentere dingen als Admiral Freebee vinden we plezant.»

«Een derde band waarin ik speel is ontstaan in de Appeltuin, de school van mijn kinderen. Daar hebben we met enkele ouders ook een bandje opgericht. We spelen er een gans ander genre, meer jazzy. Johan Declerck, prof criminologie,

(MUSIE MEUSEN)

speelt mee in die band. Hij is een goeie jazzmuzikant en zorgt voor een duidelijke meerwaarde. Het zijn dus vooral toevallige dingen

waarin ik betrokken ben geraakt, die altijd wel iets met de K.U. Leuven te maken hebben.»

Filmfirmament |

Picnic

De titel van deze film is bijzonder goed gekozen. Een hele film maken over een doodgewone picknick, de Roemeense regisseur Adrian Sitaru deed het. Hij ging er misschien niet volledig mee ten onder, hij zal er evenmin een Oscar mee binnenrijven.

HERLINDE HIELE |

Het scenario verhaalt over een dagje uit van Mihai en Mihaela. Hij, de goedgehartige minnaar — al zou je de potige baardman, afgaand op zijn uiterlijk, daar niet meteen van verdenken — zij, de knappe getrouwde vrouw die niet meteen geneigd lijkt om de zekerheden van haar huwelijk op te geven. Van bij het begin wordt duidelijk dat hun verhouding niet een en al rozengeur en maneschijn is. Het tripje krijgt een onverwachte wending als plots Ana opduikt, een hoertje dat plots voor de wielen van hun auto ligt en de romantische plannen van hun vrije dag grondig in de war dreigt te brengen. Ana's personage maakt gebruik van de hangende spanning tussen de Mihai en Mihaela om hen tegen elkaar uit te spelen, meteen goed voor de enige verhaallijn die het verhaal gaande houdt.

De regisseur zoekt constant een zekere kaalheid op, film in zijn puurste vorm, zo u wil, soms associaties oproepend met films à la Lars von Trier. Het enige probleem is dat dan wel een ijzersterk scenario nodig is om de film overeind te houden of zelfs enige glans te geven. Iets wat hier totaal ontbreekt. Het is nochtans wel geprobeerd, zo zijn er een aantal pogingen om aan de hand van symboliek een aantal terugkerende elementen in het verhaal te verwerken, zo is er de '5 lei' die steeds terugkeert of de rode ballon die plots ook als symbool blijkt te fungeren. Alle inspanningen ten spijt blijft het zoeken naar een on-

derliggend reliëf dat de eerder oppervlakkige verhaallijn in een bredere context zou kunnen plaatsen.

De toon van de film wordt van bij het begin gezet: een nogal traag verloop met een minimum aan acties en veel nadruk op — eigenlijk enkel bestaande uit — de dialogen. Het verhaal is zeer down to earth, met doodgewone personages en zeer menselijke situaties. Gelukkig komt er bij de eindeloze dialogen ook af en toe eens iemand gevat uit de hoek. Het bekvechten en de verwijten die de personages elkaar daarbij naar het hoofd slingeren zorgen zo geregeld voor een humoristische noot.

Op de acteerprestaties valt niet veel aan te merken: de acteurs zetten realistische personages neer, al missen die wel wat diepgang. Al bij al slaagt de film er echter nooit in om de klasse van de middelmatigheid te overstijgen. De regisseur gebruikt de camera als instrument om zijn minimalistische manier van werken kracht bij te zetten. Geen mooi gekadredeerde landschappen of sfeerscheppende beelden maar een in de hand gehouden camera die constant heen en weer beweegt en die je als toeschouwer de hele tijd in de verschillende perspectieven van de personages duwt. Op sommige momenten zorgt deze cameratechniek zeker voor een versterking van het pure en realistische karakter, op andere momenten word je er gewoon zeeziek van. Ook door de totale afwezigheid van een soundtrack — zelfs voor de aftiteling is geen muziek gebruikt — wordt de kaalheid die de regisseur de hele tijd probeert vast te houden nog eens extra onderstreept.

Steekkaart

Regie: Adrian Sitaru
Cast: Adrian Titien, Ioana Flora
Duur: 1u24min
Release: April 2009
Kort: Al even interessant als de titel.

Brabant Gedicht 2009

Met den bus naar Den Bosch

Eens per jaar halen Vlaams-Brabant en Noord-Brabant hun oude banden aan via een poëziewedstrijd. Op zaterdag 1 februari ging de finale door in Den Bosch. Vier Belgische dichters namen het op tegen vier Nederlandse collega's.

GEERT JANSSEN |

Wij zetten een valse neus op en duiken geheel undercover de bus in. Na een aangename rit van twee uur door de lage landen bereiken wij Den Bosch. Wij worden ontvangen op het raadhuis door de wethouder van cultuur. Vrij vertaald: wij worden ontvangen op het stadhuis door de schepen van cultuur. Koffie en thee vloeien rijkelijker dan de Congostroom in het regen seizoen. Tweede halte is het Jeroen Bosch Museum, een ex-kerk waar geen enkel origineel werk van Den Bosch' beroemdste zoon hangt. Via een arsenaal aan reproducties wordt toch een aardig beeld geschetst van leven en werk van de man. Spijtig dat de gids in kwestie haar lesje duidelijk van buiten had geleerd en zich af en toe te buiten gaat aan achterhaalde clichés over de middeleeuwen. Na een koffie-pauze en een riant avondmaal breekt de finale aan.

SLACKER

Maar wie zijn die finalisten eigenlijk? Met de vier Nederlanders zullen we u niet vervelen. Al viel één van hen wel op in negatieve zin door het dragen van een bandana. De Belgische finalisten in alfabetisch volgorde! Eleni De Becker zit in eerste bachelor rechten en omschrijft haar poëzie als schilderen met woorden. Haar gedichten bulken dan ook van de dwingende beelden. Dat er ook een Leonard Cohen-referentie in is geslopen is sowieso mooi meegenomen. Andreas Everaerts is een vijftwintigjarige slacker zonder job, lief of rijbewijs. Hij heeft wel een hond en een handvol aardige gedichten die er best mogen zijn ook

al rijmen ze. Geert Simonis is een sportvisser met publicaties in *Humo* en *De Brakke Hond*. Zijn

De bloemen geeft ze nobel door aan haar meegereisde moeder

gedichten zijn uiterst vermoeiende tempels van absurd pseudo-dadaïsme, popculturele referenties en vrouwonvriendelijkheid. We vermoeden dat er menige scheut ironie in het mengsel zit. Bo Vanluchene tenslotte schaakt, leest en schrijft. Dat laatste doet ze ondermeer voor Veto, maar u kent ons: we blijven objectief. Haar gedichten lopen over van de metaforen die zelden glashelder zijn maar altijd werken.

In de finale krijgt iedereen vijf minuten om voor te lezen. Belgen en Nederlanders worden in naam van de goede vrede afgewisseld. Ook dichteres en juryvoorzitter Tjitske Janssen leest met groot suc-

ces voor uit eigen werk. Daarnaast brengt Lonneke Kruisbergen, een griet met hangtieten die piano speelt, een handvol nummers. Aan het eind luistert geen kat meer. De jury is aan het beraadslagen en de spanning loopt op. Her en der worden weddenschappen afgesloten

voor hoge bedragen.

BLOEMEN

Onze eigenste Bo Vanluchene komt als winnaar uit de bus en gaat lopen met de 250 flappen. De bloemen die ze krijgt, geeft ze nobel door aan haar meegereisde moeder. Wij vroegen aan enkele kenners of Bo terecht had gewonnen. *She's got everything she needs, she's an artist, she don't look bad*, aldus een positieve Bob Dylan. *She's whiskey in a teacup, she gives blondes a lousy name*, beweert een gematigde Tom Waits dan weer. Al bij al heeft juffrouw Vanluchene meer stijl dan een homo en meer huizen dan Filip Dewinter. Gefeliciteerd, Bo!

Kulturama 2009

Een bommetje cultuur

Je bent op zoek naar culturele bevrediging? Een kunstige ervaring waarvan je niet wist dat ze bestond? Je houdt van muziek? Of van theater? Of van strips? Search no more, lieve lezer, van donderdag tot en met zondag kan je in zowat alle cultuurhuizen in Leuven terecht voor Kulturama, hét Leuvens culturfestival. Deze editie belooft overigens heel wat spek voor uw culturele bek.

JEROEN DEBLAERE |

De affiche — noem het gerust een dik, vet programma — is bijzonder goed gevuld. Op gebied van muziek werd Milow als centrale figuur gekozen. Er is een expo voorzien met informatie over het artwork van *Coming of Age*, Milows laatste cd, en daarrond zijn er allerlei evenementen voorzien, zoals een interview of een rondleiding met de Leuvense zanger. Mocht je niet van 's mans gefleem houden, hoef je echter niet te wanhopen. In de labozaal van STUK is bijvoorbeeld een heus feestje gepland met Luomo — Finse electrohouse is dat — en op zaterdag komen The Buzzcocks langs in het Depot. Het Belgische The Hickey Underworld treedt op als voorprogramma van deze oude punkers.

UITVERKOCHT

Jazzliefhebbers moeten op vrijdag in een inmiddels uitverkocht Depot zijn. Daar treden onder andere Gilles Peterson, Jazzanova en Nicola Conte Jazz Combo op. Jóhann Jóhannsson speelt diezelfde avond in een even uitverkochte

Soetezaal in STUK. Liefhebbers van techno en electro kunnen zich naar Jörg Burger, Wolfgang Voigt of The Bloody Beetroots begeven. Op Kulturama is ook plaats voor kamermuziek. Op zaterdag kan je terecht boven café Commerce voor een optreden van Frank Mercelis en Bart Boonen. Bovendien is er ook voor liefhebbers van klassieke muziek een ruim aanbod; onder andere Lucas Blondeel, Shirly Laub en het Vlaams Radio Koor en Ensemble Polyfoon kan je komende dagen bewonderen. Alsof dat alles nog niet genoeg was, werd ook een Boombal georganiseerd: op donderdag kan er gefolkt worden met Follia en Orbál.

Kulturama trekt in het theater ronduit de kaart van de jongelingen. Met de première van de nieuwe voorstelling van fABULEUS, *Playground Love*, een voorstelling van Kopergieterij en Action Malaise en een stuk van Tg Jan, geven jonge spelers stuk voor stuk het beste van zichzelf voor een volwassen publiek.

LA BD FLAMANDE

De Leuvense cultuurbonzen voor-

zien een groot aandeel voor mediakunst: STUK herbergt een twaalftal projecten. Blikvanger is onder andere het Artefact festival *Behind The Image/The Image Behind*. Ook de beeldende kunst krijgt een plaats op Kulturama. Zo kan je een blik werpen op het anatomisch theater van Ann Dieltjens en Antoon Verbeek of je kan een kijkje nemen in de expo *in situ*. Daarnaast profileert Leuven zich graag als filmstad. In Cinema ZED kan je terecht voor de 40 Europese kortfilms van het afgelopen kortfilmfestival of voor een selectie van de Vlaamse kortfilms op datzelfde festival.

Animatie en strips komen eveneens aan bod op het grote Kulturama. *Ceci n'est pas la BD Flamande* is de expo van de twintig Vlaamse striptalenten die zich op het stripfestival van Angoulême in de spotlights tekenden. Het loont zeker de moeite om de striphelden van de toekomst te ontdekken in de Leuvense stadsbibliotheek Tweebronnen.

Kan je in het bovenstaande nog steeds je gading niet vinden, dan vind je op deze pagina meer informatie over het literaire programma op Kulturama. Nog steeds niet voldoende? Check dan zeker ook de cultuurkalender verderop in Veto of surf naar www.kulturama.be voor het volledige programma van de Leuvense culturele hoogmis.

De Tafel van Grunberg

Naar aanleiding van Arnon Grunbergs nieuwste boek *Kamermeisjes en soldaten* organiseert Kulturama op vrijdag *De Tafel van Grunberg*, een avond met de schrijver zelf en tal van gasten. Zo komt Mark Eyskens langs, Maaïke Neuville — die van *Van vlees en bloed* — brengt eveneens een bezoekje en verder zullen Mauro, Jan Hoet, Herr Seele, Geert Buelens en Judith

Herzberg ook plaatsnemen aan Grunbergs tafel. Phara de Aguire en Mark Schaevers verzorgen de presentatie van de avond. 's Anderendaags kan je in boekhandel Het Paard van Troje trouwens terecht voor een signeersessie met Grunberg.

SCHRIJVERS PARCOURS

Op zondagmiddag kunnen literatuur liefhebbers luisteren

naar de vertelsels van Oscar van den Boogaard, Paul Baeten Gronda, Mustafa Kör en andere literaire wonderdjes in enkele boekhandels. Onder meer Het Paard van Troje, Acco en De Dry Coppen zetten hun deuren open voor enkele lezingen of interviews.

(JD)

Artefact 10-15 februari

Naamsverandering & Sylvester Stallone

Deze week barst aan STUK het mediakunsthuis Artefact los. Het thema is Behind The Image / The Image Behind. Wij gingen alvast op de koffie bij programmator Pieter-Paul Mortier.

GEERT JANSSEN

Veto: *Wat is mediakunst precies?*
Pieter-Paul Mortier: «Als je het open houdt, is eigenlijk alle kunst mediakunst. Een schilderij is ook een medium dat communiceert met mensen. Mediakunst reflecteert wel vaak over de media zelf, wat hier ook het geval is. Daar komen uiteraard ook meer politieke elementen in aan bod.»
Veto: *Hoe past de muziek precies in*

het plaatje?

Mortier: «Ons muziekprogramma is altijd een beetje schizofreen. De eerste drie dagen sluiten de voorstellingen en concerten meer aan bij het thema. De laatste drie dagen net iets minder. Daarom hebben we die Labo Nights genoemd zodat het duidelijk is dat dat meer feestelijke concerten zijn. We doen dat en we blijven dat doen om een publiek te bereiken dat we anders niet bereiken.»

Veto: *Vandaar ook de associatie met Kulturama.*

Mortier: «Kulturama is voor ons een onvoorstelbaar groot voordeel onder andere voor de publieksoptocht. Vandaar dat we Artefact vanaf de derde dag integraal in Kulturama schuiven. Wij zijn ondertussen trouwens een belangrijke poot van Kulturama, met meer dan een kwart van de bezoekers.»

Veto: *Ons viel vooral 'Refresh' van Kristin Lucas op.*

Mortier: «Haar werk draait vaak rond identiteit en nieuwe digitale termen: versies, transformaties,

mutaties, updates. Zij vraagt zich af wat die termen kunnen betekenen in ons analoge leven. Ze heeft haar naam veranderd in exact hetzelfde: ze heeft zichzelf *gerefresh* zoals een webpagina. Ze heeft volledig de officiële weg gevolgd voor een naamsverandering. Hier hangen twee rechtbanktekens, het officiële document en een transcriptie van haar gesprek met de rechter. Het is eigenlijk een filosofisch gesprek in een rechtbank.»

Veto: *Heeft u zelf een favoriet?*

Mortier: «Heel veel van de kunstenaars spreken mij persoonlijk

Groep T steunt Artefact

Huwelijk van kunst en wetenschap?

Een van de kunstenaars die op de volgende editie van Artefact zal zorgen voor artistieke waarde is Julien Maire, een opmerkelijke Fransman met een voorliefde voor projectors.

RUBEN BRUYNOOGHE

Clarke Belt heet een van zijn werken, het is een uiteengeschoefde projector die satellietbeelden projecteert op een scherm. Verdere schriftelijke uitleg leidt alleen tot verwarring. «Het is eigenlijk bijna onmogelijk om het werk uit te leggen als je het niet kan zien», geeft Pieter-Paul Mortier, programmator bij STUK toe. «Ik denk dat het gewoon het beste is als je zelf een kijkje komt nemen.»

Van de drie andere kunstwerken die de man tentoon zal stellen is zo mogelijk nog minder geweten. Behalve misschien dat Groep T zich coproducent van alle vier de werken mag noemen. Steven Vandervelden, Artistiek directeur van STUK legt uit: «Voorlopig bestaat die coproductie, zoals meestal het geval is, enkel uit sponsoring. Oorspronkelijk was het echter de bedoeling dat studenten van Groep T effectief zouden meewerken aan de kunstwerken. De timing liet echter niet toe om dat al in orde te brengen voor Artefact.»

Het idee om studenten met de kunstenaar te laten samenwerken hebben ze bij Groep T echter niet laten vallen. Tussen maart en april zullen een aantal workshops plaatsvinden met Julien Maire. «De bedoeling is dat de studenten uiteindelijk samen met Julien tot een nieuw kunstproject zullen komen. Hij zorgt voor de artistieke invulling, terwijl de studenten zich over de technologische aspecten ontfermen. Dit is een vrij uniek project.»

PARTNER

De samenwerking tussen Groep T en Kunstencentrum STUK reikt verder dan dat. Yves Persoons, communicatiemanager van Groep T, is enthousiast. «We zijn dit jaar begonnen met uitdelen van STUK kaarten, vergelijkbaar met de cultuurkaarten van de K.U.Leuven. Ondertussen heeft de helft van de studenten al ingetekend, dat is procentueel veel meer dan de cultuurkaarten van de K.U.Leuven. We moeten achteraf wel nog evalueren in hoeverre de kaarten ook effectief gebruikt werden.»

Bovendien wil Groep T in de toekomst een structurele partner worden van STUK, «Er staat nog niets officieel vast, maar STUK lijkt alvast interesse te tonen. Zo'n medewerking zou vooral de studenten goed uitkomen. We kunnen dan laten zien dat ingenieurswetenschappen zeker combineerbaar zijn met kunst.»

Ook Vandervelden ziet de nodige voordelen bij een meer gestructureerde samenwerking met Groep T. «Op deze manier kunnen we STUK echt verankeren in Leuven. We willen ons richten op alle studenten en niet alleen die van de K.U.Leuven. Wat betreft Groep T vind ik het getuigen van moed en openheid, het is allerm minst vanzelfsprekend om je op een dergelijk kunstproject te willen storten.»

Clarke Belt en de drie andere kunstwerken van Julien Maire zijn dus slechts stappen naar een uitgebreidere samenwerking. Het resultaat zien we misschien op een volgende editie van Artefact. «Wat nadien met het werk gebeurt weten we nog niet, maar de mogelijkheid dat ze volgend jaar getoond worden op Artefact moeten we niet volledig uitsluiten», besluit Persoons.

KULEUGEN

Maandag 9 februari 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 13 — www.kuleugen.be

Televisie ziet brood in rectorsverkiezing

In de televisiewereld is het recylen van formats een vaak toegepaste besparingsmaatregel. Het verbaast dan ook niet dat het opnieuw wordt toegepast in deze tijden van crisis. Wat wel verba-

zend genoemd mag worden is dat de televisiewereld zich richt op de komende rectorsverkiezingen van de K.U.Leuven. Een kleine selectie uit de komende producties.

Binnenkort nieuw op VTM: X-Rector

In *X-Rector* gaat VTM op zoek naar de ideale rector voor de K.U.Leuven. Dit unieke concept, gebaseerd op de succesvolle serie *X-Factor*, zal dit voorjaar voor het eerst te zien zijn. De winnaar wordt eind mei bekend gemaakt.

X-Rector begint zoals het moet: met de immer hilarische voorrondes. In deze weergalozes selectieronde zetten de kandidaat rector hun beste beentje voor! Tegenover een strenge jury

waarin het kruim van de academische en bedrijfs-wereld zetelt, krijgen ze vijf minuten om te tonen dat ze voldoen aan het profiel van een rector. Deze tijdslimiet zal ongetwijfeld voor heel wat stress zorgen. Hiermee omgaan is meteen al een eerste test.

Na de voorrondes blijven nog tien kandidaten over. Volledig conform de Universitas-gedachte is het dan de beurt aan de kijkers om via televoting hun rector te verkiezen. Deze afvalrace stelt de kandidaten nog meer op de proef. Spanning en emoties zullen van het scherm spatten tijdens de shows, overigens *live on air* vanuit de aula Pieter de Somer.

De uiteindelijke winnaar van *X-Rector* gaat naar huis met eeuwige roem en een mooie prijs: het rectorchap van de K.U.Leuven voor een periode van acht* jaar.

VTM wenst nog niet bekend te maken wie de kandidaten voor *X-Rector* zijn, maar meldt wel dat het "De pax media zou respecteren in het niet-onwaarschijnlijke geval dat Rik Torfs komt opdagen."

*N.B. De periode van acht jaar houdt geen rekening met een evaluatie na vier jaar.

De Smaak van de Rector

De Smaak van de Rector is het nieuwe één-programma waarin de kandidaat-rectoren hun culinaire kunnen moeten tentoonspreiden aan een zorgvuldig samengestelde jury van studentenvertegenwoordigers onder leiding van Arne Smeets.

De *pilot* (testaflevering, red.) begint met een sterk visuele intro, duidelijk afgekeken van *Van Vlees en Bloed*. Jammer genoeg is de rest van de aflevering niet zo sterk en het mag zelfs mak genoemd worden. Arne en de zijnen gaan in deze pilot langs bij kandidaat Geert Bouckaert.

De producenten hebben er duidelijk voor gekozen om de academische setting prominent in beeld te brengen. De *pilot* speelt zich dan ook af in het bureau van Bouckaert. We geven toe, de locatie is niet zo geschikt voor culinaire top-prestaties, maar je kan toch met iets meer uitpakken dan broodjes. Zo sprak ook Arne nadien: "Als een stem al te koop is, dan zal men met meer over de brug moeten komen."

Volgens ons heeft het format niet veel slaagkansen. Normaal worden gesprekken tijdens het koken gedomineerd door het koken. In dit concept horen we eerder politieke gesprekken waar de modale televisiekijker geen boodschap aan heeft. De enige verdienste is dat wat vroeger verborgen in de wandelgangen gebeurde, nu op een opzichtige manier plaatsvindt.

Torfs top 5 van grappige momenten in "de slimste mens ter wereld"

B.U.R. staft selectieprocedure

In een extra *Veto*, zelfverklaarde kwaliteitskrant, kon u al lezen over de dubieuze plannen van het B.U.R. om de kandidaat-rectoren op voorhand te screenen. Het komt er in feite op neer dat ze hun eigen mannetje naar voor willen schuiven door de anderen tegen te houden. Het is dus een degoutante schending van de democratie. Je zou het kunnen vergelijken met een mier die gans de dag een klontje suiker tilt en dan van zijn vrouw naar de fitness moet. Inderdaad, het houdt geen steek in een nuchter, democratisch systeem.

Die flagrante schending van het systeem blijkt echter niet zo schandelijk te zijn als men denkt. Dit kwam de KULEUGEN te weten aangezien we als enige een inkijk kregen in de zorgvuldig opgezette selectieprocedure.

De B.U.R. licht nog toe: "Onze procedure is *wel* transparant en betrouwbaar. Alle trekkingen staan tevens onder het toezien oog van gerechtsdeurwaarder Oosterlinck die belooft enkel in te grijpen als hij het goedgevoelt vanuit zijn functie. Volkomen eerlijk dus en op z'n zachts gezegd democratisch."

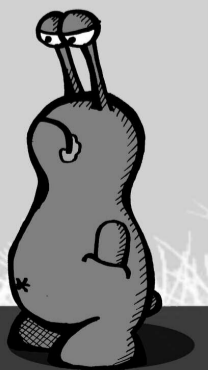
SELECTIEPROCEDURE VERLOOPT

TRANSPARANT

Freddy

door Sh3L14C

Sommige mensen krijgen geld voor nieuwjaar of een mooi cadeau...

En wat krijg ik?

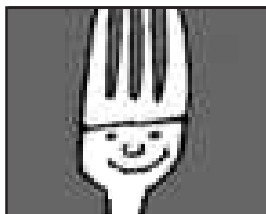

Herpes.

www.shellac.be

Veto Zoekt Beauty zkt nerd*** student zkt examenresultaten*** Brabant zkt dichter*** Kardinaal zkt opvolger ***Congo zkt toenadering ***Eindred zkt Joomla template *** Film zkt plot *** Waelkens zkt sterren K.U.Leuven zkt deftige presente eredoctors

Menu van de week

in Alma 1-2-3

10 - 14 februari 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gebraden haantje met appelsiensaus	4,90
Hamburger met ketchupsaus en een slaatje	2,60
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,50
Macaroni met mornaysaus en tomaat	3,90
Rundsbrochette met ui en paprika	4,50
Spaghetti bolognese A1	2,60-3,00
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90

woensdag

Kaaskroketjes met Tirolse saus	2,60
Kippenlapje met groenten en saus A1	3,90
Spaghetti bolognese A3	2,60-3,00
Varkensgebraad met rode wijnsaus	3,90
Vegetarische loempia met Indische saus	3,40

donderdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse	4,90
Koninginnenhapje	3,40
Spaghetti bolognese A1+A2	2,60-3,00
Kalkoenlapje met jagersaus en broccoli A1	3,90
Cannelloni	4,50
Kalkoensteak met prei in roomsaus A3	2,60
Steak met groenten en saus	4,90

vrijdag

Cordon bleu met pizzaiolasaus en spinazie	4,50
Koninginnenhapje A1	3,40
Kippenlapje met groenten en saus A1	3,90
Paprika gevuld met quorn	3,90
Romig varkensblanquette met champignons	2,60

zaterdag

Kalkoensteak met prei in roomsaus A2	2,60
Koninginnenhapje A2	3,40
Varkengebraad met rode wijnsaus A2	3,90
Vegetarische loempia met Indische saus A2	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

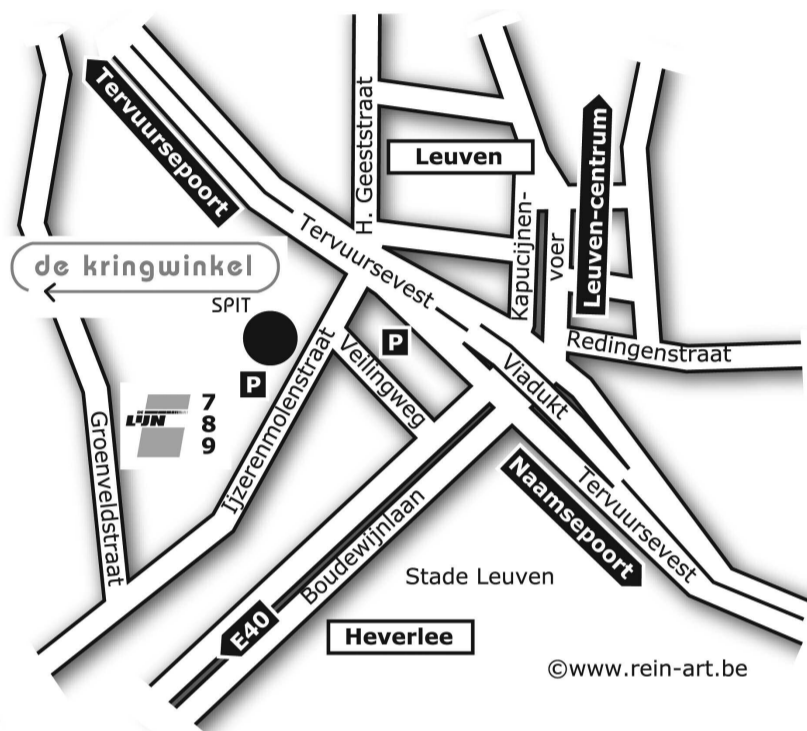
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 **Web:** www.spit.be

(advertentie)

Cultuurkalender

DINSDAG 10/02

Artefact: Tracking Revisited — Ludo Engels
Performance — 17u-23u in STUK
Artefact: Materia Nigra — Jürgen Reble & Thomas Köner
Muziek — om 20.30u in STUK

WOENSDAG 11/02

Artefact: W (Double U) — Crew
Performance — 14u-22.20u in STUK
Trop is te veel — Raf Coppens
Standup — om 20u in de Minnepoort (www.30cc.be)
Playground Love — fABULEUS
Avant-première — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

DONDERDAG 12/02

Artefact: W (Double U) — Crew
Performance — 14u-22.20u in STUK
Kulturama: Animatiefilm in Atelier 88
Film — 16u-22u in Atelier 88
Kulturama: Sacred Library
Multidisciplinair — 19u-23u in Centrale Bibliotheek K.U.Leuven
Kulturama: Dansen Drinken Betalen — Braakland/ZheBilding
Muziektheater — om 20u in de Molens van Orshoven
Kulturama: Playground Love — fABULEUS
Theater — om 20u in de Schouwburg
Kulturama: Blik op Oost-Europa — Harmonieorkest en koperensemble Lemmensinstituut
Klassiek — om 20u in het Lemmensinstituut, Herestraat 53

Artefact: Treatise / Cornelius Cardew — Champ D'Action
Klassiek — om 20.30u in STUK
Artefact: Uomo + Thom Hagen
Muziek — om 20.30u in STUK
Kulturama: Boombal
Folk — om 20.15u in Sporthal Rijschool
Kulturama: Filmstad Leuven
Film — Cinema ZED
18u: We feed the world
20u: Europe in shorts
22.30u: The Bubble

VRIJDAG 13/02

Kulturama: Animatiefilm in Atelier 88
Film — 16u-22u in Atelier 88
Kulturama: Sacred Library
Multidisciplinair — 19u-23u in Centrale Bibliotheek K.U.Leuven
Als Shakespeare Speelt — Kollektief D&A
Theater — om 20u in de Minnepoort (www.30cc.be)
Kulturama: Kamermeisjes & soldaten — Arnon Grunberg e.a.
Literatuur — om 20u in de Schouwburg
Kulturama: NoTimeOffForGoodBehaviour — Action Malaise + Kopergieterij
Theater — om 20u in het Wagehuys
Kulturama: Worldwide live Gilles Peterson + Jazzanova + Nicola Conte Jazz Combo + Lefto
Muziek — om 20u in Het Depot
Kulturama: Dansen Drinken Betalen — Braakland/ZheBilding
Muziektheater — om 20u in de Molens van Orshoven
Artefact: Jóhann Jóhannsson
Muziek — om 20.30u & 22.30u in STUK
Artefact: Kompakt Labelnight
Muziek — om 20.30u in STUK
Kulturama: Filmstad Leuven
Film — Cinema ZED
18u: De beste Vlaamse kortfilms
20u: Un Dimanche à Kigali
22.30u: The Monastery. Mr. Vig and the nun

ZATERDAG 14/02

Kulturama: Cement — Tg JAN
Theater — om 20.00u in het Wagehuys
Kulturama: Buzzcocks + The Hickey Underworld + Afterparty
Muziek — om 20.00u in Het Depot

ZONDAG 15/02

Kulturama: Schrijversparcours
Literatuur — 14u-17u in verschillende Leuvense boekhandels
BAD CIRKUZ in de Libertad
Muziek — om 22u gratis in Libertad
Het volledige programma op www.kulturama.be en www.artefact-festival.be.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 13
Maandag - 09 februari 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ken 'Tom Boonen' Lamberts

Redactiesecretaris & V.U.:
Christoph 'Gijs Van den Broeck' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:
Maud 'Pamela Anderson' Oeyen, Ruben 'Bill Gates' Bruynooghe, Christine 'Paris Hilton' Laureys, Eric 'Mark Eyckens' Laureys & Roel 'Kirsten Dunst' Moeurs

Medewerkers deze week:
Joachim 'Kate Moss' Beckers, Pieterjan 'Lindsay Lohan' Bonne, Jelle 'Miss Teen South Carolina' Dehaen, Tom 'Steve Jobs' Demeyer, Lisa 'Wendy Van Wanten' Develtere, Maarten 'Belspelbimbo' Goethals, Herlinde 'Rik Torfs' Hiele, Natalie 'Einstein' Hoes, Simon 'Marc Reynebeau' Horsten, Geert 'Marc Vervenne' Janssen, Michiel 'Lisa Simpson' Leen, An 'Ann van Elsen' Moerenhout, Ward 'Neyrinck, Martijn 'Ross Geller' Sermeus, Ide 'Virginie Claes' Smets, Kris 'Goedele Liekens' Vanelderden, Xavier 'Siegfried Bracke' Vankeirsbulck, Ruben 'Guy Verhofstadt' Vermeersch

Cartoons:
Negu, Fannes & Sh3ll4C

DTP:
Ruben Bruynooghe, Ken Lamberts, Christine Laureys, Maud Oeyen, Christoph Meeussen, Roel Moeurs

Eindredactie:
Roel Moeurs, Lisa Develtere & Ruben Bruynooghe

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkalender

Chemika
Ereledencantus@Ons Huys op 12/2 om 20u

Ekonomika
Kick-off TD 2e semester@Lido op 10/2 om 21u
Buizencantus@Ons Huis op 17/2 om 21u

Politika
90's party@lido op 11/2 om 22u
carnaval-cantus@saaltje achter Pavlov op 16/2 om 20u30

Kort cultuur

WRITE NOW!
De deadline van de schrijfwedstrijd *Write Now!* werd verlengd tot 15 februari. Om deel te kunnen nemen moet je tussen 15 en 24 jaar oud zijn, de inzending moet opgesteld zijn in de Nederlands taal en mag maximaal 2000 woorden of 8 gedichten tellen. De winnaar wint een laptop ter waarde van 1500 euro, een publicatie in *Dagblad De Pers* en optredens op verschillende festivals. Er is ook voor honderden euro's aan boekenbonnen te winnen. Meer info op www.writenow.nu

FILM@LOKATION
Na het succes van *Film@LOKation* vorig jaar start LOKO ook nu weer met een reeks filmvoorstellingen die gelinkt worden aan het culturele erfgoed van Leuven. LOKO Cultuur zoekt een aantrekkelijke locatie en koppelt deze aan een film. De eerste voorstelling vindt plaats op dinsdag 17 februari in Jeugdhuis Den Tube (aan de Vaart). In de Vaart zit water, en de film gaat dan ook over een kapitein die de jacht inzet op de haai die zijn partner doodde. *The Life Aquatic With Steve Zissou* wordt gratis vertoond vanaf 20.30u. Meer informatie kan je vinden op <http://cultuur.loko.be/page/85> einde van 2009 rond moeten zijn.

GRATIS MARKTROCK
Nadat Marktrock de laatste tijd bijna jaarlijks van formule veranderde, is nu besloten terug te keren naar de roots. Het zomerse stadsfestival zal dit jaar enkel Belgische groepen en artiesten samenbrengen en zal volledig gratis zijn. De drie dagen van vroeger worden gereduceerd tot twee: 14 en 15 augustus.

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Oplossing

6	7	8	9	4	3	5	2	1
5	4	3	2	1	8	6	7	9
1	9	2	6	7	5	4	8	3
3	1	7	8	6	4	2	9	5
9	6	5	7	2	1	3	4	8
8	2	4	5	3	9	7	1	6
7	8	6	1	5	2	9	3	4
4	5	2	3	9	7	8	6	2
2	3	9	4	8	6	1	5	7

Minisudoku

		4				2	8	
9	7			4			6	
	2					4	3	9
			1			3		6
	5		4			7		8
			3		9	5		4
8		3			7			
	5	1	9					2
2	9		8	5		6		

Gastprogramma

Wij tikken met plezier al uw werkjes.
Kris Rosselle
Hof ter Bekelaan 12
3020 Herent-Winksele
Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

Infrmtc?

Heb je al 'n semester hogere studies in bijvoorbeeld informatica achter de rug? Maar heb je nood aan een meer praktijkgerichte opleiding? Kom dan **Toegepaste Informatica** studeren aan de **KHLeuven**. In het tweede semester bieden wij, speciaal voor jou, 3 opleidingsonderdelen uit ons bachelorprogramma opnieuw aan:

- Beginselen van programmeren
- Computersystemen
- Wiskunde (deel 1)

Schrijf je snel in. Wie weet heb je dan in september een volledig eerste jaar achter de rug. Als dit geen goed aanbod is!

Bel of mail naar:
Marijke Reyskens
marijke.reyskens@khleuven.be
0475 49 50 24

Met een **verkorte** opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

Alles wat je nodig hebt

Howe Gelb, frontman van Giant Sand, laat zich niet snel van zijn stuk brengen. Ook naast het podium laat deze 52-jarige Amerikaan een bedachtzame, licht intimiderende indruk na. Het is duidelijk dat deze muzikant zijn sporen ruim verdiend heeft in de muzikwereld. Zo stonden twee ex-bandleden aan de wieg van Calexico en werd hij ooit door Bob Dylan himself gevraagd als pianist. Vorige week stond hij op het podium van Het Depot met een mix van nog te maken, nieuwe en oude hits, allemaal voorzien van een flinke dosis zelfrelativering en absurditeit.

TOM DEMEYER & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Veto: Uw gitarist vertelde ons zonet dat u weet waar water werd uitgevonden.

Howe Gelb: «Zwitserland.»

Veto: En hoe weet u dat zo zeker?

Gelb: «Ja, wisten jullie dat dan niet? Jullie hebben trouwens het surrealisme uitgevonden. U hebt toch al gehoord van Magritte? Zijn grootste inbreng in de kunst was ongetwijfeld het licht, het mocht dan wel al donker zijn op straat, de lucht was helblauw. Daarnaast valt er altijd wel een appel in iemands gezicht.»

PROVISIONS

Veto: Uw meest recente CD 'Provisions' heeft een nogal vreemde hoes. Vanwaar die foto?

Gelb: «Mijn dochter nam die foto. Het is een grote vis, het is je voeding. Deze vrouw geeft je wat je nodig hebt om in leven te blijven. Het is niet mooi, maar wel positief. Het zijn provisions. De dingen die je nodig hebt om te bestaan.»

Veto: Wat hebben we dan wel nodig om te bestaan?

Gelb: «Vis. Je hebt alles nodig wat je ook nodig hebt om te leven. Wat heb jij nodig?»

Veto: Goeie punten?

Gelb: «Nah, later in je leven wordt het duidelijker. Jonge mensen als jullie hebben niet veel nodig. Je hebt een rugzak nodig, reizen en de wereld zien. Ikzelf ben niet langer graag onderweg. Dat wil echter niet zeggen dat ik hier niet graag ben, ik hou gewoon niet van de verplaatsing. Ik werk wel graag, maar de weg ernaartoe staat me tegen.»

Veto: Vindt u wat u doet dan werk?

Gelb: «Natuurlijk. Kijk, iedereen op deze planeet moet werken. Het kan je uitputten maar erosie is goed voor de ziel.»

Veto: Schrijft u dan teksten onderweg?

Gelb: «Ja, want ik ben niet langer alleen thuis. Vroeger woonde ik in de woestijn en daar leefde ik alleen. Nu heb ik kinderen en is er veel volk thuis. Ik ga nu op weg om alleen te zijn. Hoewel ik omringd ben door heel wat mensen, vlucht ik vaak alleen de stad in.»

Veto: Baseert u dan uw tekst en op wat u ziet?

Gelb: «Neen, het draait erom om

“Erosie is goed voor de ziel”

het zo stil mogelijk te krijgen, dan krijg je de elementen die je een idee geven, wat resulteert in een tekst. Je hebt waarschijnlijk twee dagen nodig om één gedachte te krijgen want er zijn zoveel dingen die je kunnen afleiden. Daarom moet je het zo stil mogelijk krijgen, dat duurt soms even.»

Veto: Stelt u een bepaalde evolutie vast in uw teksten?

Gelb: «Ja, en dat moet. Zeker als je een familie hebt. Maar je acclimatiseert aan verandering. Je keert ook

terug naar simpelere dingen. Wanneer je jong bent, heb je heel wat energie. Je brengt jezelf in gevaarlijke situaties: je slaapt niet veel, je eet weinig en doet stomme dingen. Diep in jezelf weet je echter wel dat je zo'n dingen moet doen wanneer je jong bent.»

Veto: Vindt u het belangrijk om uw

trouwd met een Deense vrouw en ik heb er enkele jaren gewoond. Toen ik over mijn jetlag heen was, heb ik het land verkend en kwam ik deze schitterende muzikanten tegen.»

Veto: Is het niet moeilijk om met wisselende bezettingen oudere nummers te spelen?

Gelb: «Neen, telepathie is belangrijk. Ik kan het hen leren, maar het duurt even. Iedereen heeft een bepaald patroon van denken en van reageren. Ik speel gewoon het nummer en zij voegen vanzelf in. Verrassing is ook belangrijk. Wanneer je niet weet wat gaat komen; het houdt je wakker. Je moet vertrouwen hebben, want dat bereidt je voor op het leven en al haar kronkels: pure improvisatie en problem sol-

over uw muzikale capaciteiten.

Gelb: «Ja kijk, ik heb geen zangstems. Het is een ontwikkelde stem, maar geen zangstem. Ik zing ge-

“Een gitaar is het anti-geweel”

woon uit noodzaak. Het is veel leuker voor mij om te spelen met iemand die echt kan zingen, maar ik hou wel van niet-zangers. Veel mensen luisteren naar niet-zangers. Denk maar aan Neil Young, Bob Dylan of Tom Waits. Onbewust zijn we allemaal niet-zangers. Mensen voelen zich dan ook meer aangetrokken tot dit soort zangers. Er is een klein gevecht in de stem, wat

over twintig jaar nog spelen en het zal nog steeds aanspreken. Maar natuurlijk wordt dit afgewisseld door dingen over liefde, want dat

maakt slechte tijden beter.»

Veto: hoe voelt u zich bij de huidige verandering in Amerika?

Gelb: «Ik voel me opgelucht. Twee miljoen mensen stonden te wachten om de inhuldiging van de nieuwe president te zien. Veel van de dingen die de voorbije acht jaar zijn gebeurd, zijn ongezien — spijtig genoeg veelal negatieve dingen. Gelukkig lijkt het nu de andere kant uit te gaan. Algemeen menselijke invloed hangt af van een slingerbeweging die de voorbije acht jaar veel te veel naar rechts vloog, maar nu terug vliegt naar links met een kracht die het waard is om uitbundig te vieren.»

Veto: Bent u hoopvol voor de toekomst?

Gelb: «Natuurlijk, ik heb kinderen. (lacht) Het is niet omdat ik negatieve teksten schrijf dat die daarom ook negatief bedoeld zijn. Je kan gerust over de regen schrijven, terwijl je ervan houdt. Kijk maar naar mij: ik woon in de woestijn. Jij kunt het zien als iets negatiefs. Ik zie het als iets dat noodzakelijk is voor het leven. Toen de republikeinen aan de macht waren, of tenminste iemand met een groot gebrek aan intelligentie of creatief denkvermogen als Bush, kreeg je een tegengewicht aan creatieve output. De beste rock en roll muziek wordt niet gemaakt in landen waar alles goed gaat. Kijk maar naar Dylan of Woody Guthrie.»

CASSETTERECORDER

Veto: Vindt u het vreemd dat veel jonge mensen terugrijpen naar oudere muziek?

Gelb: «Kijk, mensen maken kunst. Toch blijven ze lopen in eenzelfde richting. Sommige dingen die nu gemaakt worden zijn niet zo langdurig als oudere dingen. Soms kijk je gewoon op dingen terug en moet je vaststellen dat het gewoon niet beter kon. Het is een beetje als oude wijn.»

Veto: Sommige mensen staan erg pessimistisch ten opzichte van het huidige klimaat voor jonge bands. Vindt u dit terecht?

Gelb: «Heel wat landen hebben gewoon teveel geïnvesteerd. Het plafond is bereikt en nu moet men de extra's weglaten. Dat is nu eenmaal zo. Ik ben niet bang van internet of YouTube of wat dan ook. Die dingen doen meer goed dan slecht. Het biedt zoveel kansen aan jonge artiesten. Vroeger moest je langs producers of platenmaatschappijen, terwijl je het nu zo op MySpace kan zetten. Natuurlijk zijn er ook negatieve aspecten aan, maar zo'n dingen corrigeren zichzelf. Een beetje zoals water zichzelf corrigeert. Het gaat waarheen het moet gaan, neemt de beste route waarheen het moet gaan.»

Veto: Hebt u nog goede raad voor aanstormend talent?

Gelb: «Probeer niets te forceren. Je kunt wel dingen opnemen op computer, maar je bent beter af met een goedkope cassettespeler, want dat klinkt beter. Ga waarheen je verbeelding je brengt en laat je niet stoppen door logica. Want dat staat dan weer niet goed op papier.»

(PERSFOTO)

werk live te brengen naar de mensen?

Gelb: «Het is gewoon anders, het is performance. Een plaat maken is meer als schilderen, veel intiemer. Wanneer je live speelt is het zoals een dorpsvergadering of een samenkomst in een kerk. Het is een gans ander beest, het heeft zijn eigen sfeer. Het is goed om de wetten van de zwaartekracht op te heffen.»

«Ik beschouw mezelf ook niet

ving. Ik heb veel geleerd van de improvisaties van de oude jazzlegenden. Zonder de technische kennis of verfijndheid te hebben, heb ik geleerd dingen te ontleden. Ik haal ze uit elkaar en steek ze terug samen. Hoe dan ook, het is erosie.»

Veto: Zegt u dan aan uw muzikanten wat ze moeten spelen?

Gelb: «Ik neem verantwoordelijkheid, maar ik behandel hen niet als poppen. Ze hebben hun eigen gevoelens en hun eigen idee. Ik neem ze gewoon mee en we worden met elkaar verbonden. Onze diepste gesprekken spelen zich af in onze muziek.»

Veto: U sprak zonet over de jazzlegenden. Hebben zij u dan beïnvloed?

Gelb: «Ik kocht vroeger gewoon de goedkoopste platen die er te krijgen waren. En ik begon met de blueshelden zoals Champion Jack Dupree, later Tommy Flanigan. Uiteindelijk kocht ik platen van Thelonious Monk, en hij was het meest bevredigend. Maar ik heb nooit jazzles gevolgd.»

Veto: U bent wel zeer bescheiden